

Contează!

Anii IV-V, nr. 7-9,
iulie 2013-decembrie 2014

**LICEUL ECONOMIC „VASILE CONTA“
TÂRGU-NEAMŢ**

La Conta excelența contează!

ZILELE LICEULUI „VASILE CONTA”. LA 17 ANI...

Înainte de a vorbi despre Zilele Liceului de anul acesta, trebuie să amintim că anul trecut, în 2013, am sărbătorit 16 ani. O vârstă frumoasă, a tinereții, a idealurilor și a visurilor, dar și a faptelor și rezultatelor. Anul trecut, pe 16 noiembrie, ne-am bucurat de prezența unor oaspeți de seamă, precum doamna senator Ecaterina Andronescu, Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, episcop vicar patriarhal, dar și oficialități județene și locale.

Anul acesta, pe 14 noiembrie, am sărbătorit 17 ani de la înființarea

unității de învățământ. Acțiunile organizate de acest simbol al educației locale s-au desfășurat în sala de spectacole a Casei Culturii „Ion Creangă” Târgu-Neamț.

În deschiderea manifestărilor, elevii primei clase de profil din Târgu-Neamț au intonat Imnul Liceului „Vasile Conta”, după care au luat cuvântul invitații speciali ai evenimentului – deputatul Ionel Arsene, primarul Daniel Harpa, city-managerul Vasile Apopei, inspectorul școlar general adjunct Elena Laiu, inspectorul școlar Elena Preda și reprezentanții Asociației „Pro parentes”, în frunte cu președinta Alexandra Lipan.

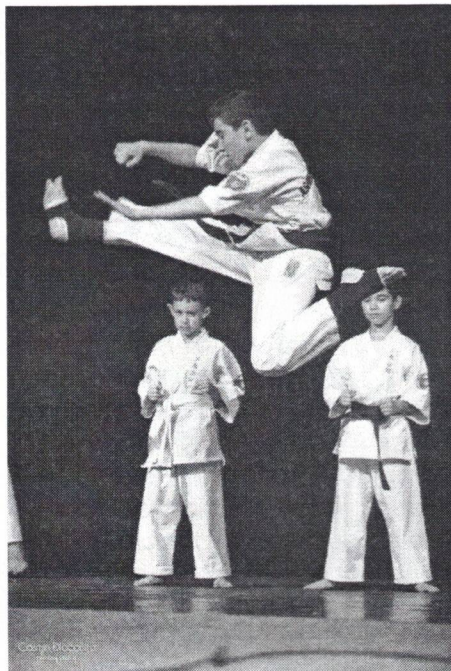
Zilele Liceului „Vasile Conta” au continuat cu o gamă variată de activități pregătite de elevii instituției. Zeci de copii talentați au urcat pe scenă, oferind publicului un spectacol garantat. S-a cântat, s-a dansat, s-a jucat teatru și karate, s-a făcut magie. Amintim aici doar câteva dintre programele artistice: piesa de teatru „Citește o carte!” (pregătită de elevii clasei a VIII-a C, în regia directorului instituției, Karina Cojocariu), dans de societate, dans țigănesc (elevi din clasa I), un număr de iluzionism (Claudiu Grosu), culturism, dansuri populare („Ansamblul Plăieșii”, „Ansamblul Ozana”).

Pe parcursul evenimentului a fost organizată și o tombolă cu premii. Elevii câștigători au primit stickuri, căști, boxe și carduri de memorie.

Tot cu acest prilej aniversar, directoarea Liceului a anunțat faptul că toți elevii și toate cadrele didactice se vor implica într-un eveniment caritabil, ce va avea loc în prima săptămână a lunii decembrie.

La ieșirea din sala de spectacol, participanții au putut admira o expoziție de artă meșteșugărească, realizată de eleva Flora Alucăi. De asemenea, elevii talentați la desen, coordonați de profesorul Dan Țârdea, și-au expus lucrările de artă plastică în sala mică a Casei Culturii, precum și produse hand-made ale elevilor din ciclul primar, coordonați de profesorii pentru învățământul primar din liceul nostru.

Per ansamblu, evenimentul a fost unul plin de căldură. Care au fost punctele forte? Imaginea Liceului și prezentarea în fața publicului a valorilor cu care acesta se mândrește. Așteptările au fost mari, emoțiile asemenea, și spectacolul unul pe măsură.

Nu putem uita nici echipa care a contribuit la organizarea manifestărilor dedicate împlinirii a 17 ani de la înființarea unității de învățământ. Directoarea Liceului s-a bucurat, în special, de sprijinul profesorilor Oana Filip, Raluca Stafie, Emanuel Sandu și Alexandru Ciubotaru.

Anul viitor, Liceul urmează să-și serbeze „majoratul”. Judecând lucrurile după ceea ce s-a văzut anul acesta, semnele nu pot fi decât favorabile. Valoarea educativă, maturitatea, încrederea în sine, sutele de glasuri calde de copii, toate au fost acolo. Munca în echipă, știința promovării, relația profesor-elev, de asemenea. Privim cu încredere spre viitor și... „La mulți ani, «Vasile Conta»! Povestea continuă!”

Profesor Emanuel Bălan

PROIECTUL EDUCATIV „DIN INIMĂ PENTRU UN ZÂMBET”

Cu ocazia Zilelor Liceului, a fost lansat, anul acesta, proiectul educativ sugestiv intitulat „Din inimă pentru un zâmbet”, prin care conducerea unității de învățământ, elevii și părinții și-au propus să cunoască și să ajute diverse cazuri sociale din zona Târgu-Neamț și împrejurimi, în limita posibilităților financiare.

La sfârșitul lunii noiembrie, pe 30, anticipând *Luna cadourilor și a faptelor bune*, 17 copii de la Complexul de Protecție a Copilului „Casa Ozana”, alături de 50 de elevi de la Liceul nostru, au pornit într-o excursie de vis în capitala culturală a Moldovei, Iași. Aici au vizitat obiective istorice, culturale – Bojdeuca lui Creangă din Țicău – și au vizionat o piesă la Teatrul Național.

Domna directoare, Karina Cojocariu, a declarat că „este primul parteneriat încheiat cu Centrul **Ozana**, iar copiii de acolo ne-au dat o adevărată lecție de viață. Un lucru demn de menționat este faptul că acest proiect se datorează 100% părinților elevilor din Liceul «Vasile Conta». Ei au făcut posibil acest parteneriat. Ne-am gândit că ar trebui să fim alături în această perioadă magică a anului de câțiva copii speciali, atât de la Casa Ozana, cât și de la Liceul «Vasile Conta». S-au alăturat demersului nostru oameni cu suflet mare: părintele Horațiu Dogaru, de la Parohia „Sfinții Mihail și Gavril”, dar și Mihail Stoica, prieten și colaborator al nostru. Le mulțumesc că au înțeles intenția noastră”.

Și copiii de la Casa Ozana au fost încântați de excursie, doamna Silvia Amarinei, instructor educativ, declarând că „este prima dată când primim o astfel de ofertă. Excursia a fost foarte bine-venită, mai ales pentru copii. Este o facilitate de a vedea obiective frumoase. Apreciem gestul Liceului «Vasile Conta» de a iniția o astfel de activitate. Copiilor le-a plăcut enorm”.

Joi, 13 decembrie, copiii s-au reîntâlnit pentru a depăna amintiri și povestioare amuzante petrecute duminică, 30 noiembrie. În preajma Crăciunului, câțiva elevi ai Liceului, cu o situație materială mai deosebită, au primit din partea lui Moș-Crăciun cadouri care le vor fi folositoare în activitatea educativă.

ÎNCEPUT DE POVESTE

Deși mai erau trei săptămâni până în ziua în care Moșu' urma să scotocească în desaga doldora de daruri și surprize – și nici măcar ghețuțele nu erau făcute pentru celălalt moș, mai grăbit –, am avut parte de o zi în care emoțiile și bucuriile trăite le întâlnim doar în magicele momente din jurul bradului, în susur de colind și hohotele răgușite ale lui Moș-Crăciun. Era chiar ziua de 30 noiembrie, ziua Sfântului Andrei, Ocrotitorul României, și probabil că și el a țesut niște ițe fermecate pentru a ne dăruia nouă, celor 16 copii din „Casa Ozana”, o zi cu totul specială, o zi minunată, în care fiecare clipă a reprezentat o altă surpriză de proporții, în care fiecare moment a fost cu adevărat valoros, în care timpul s-a numărat în prietenii noi, în legături de suflet, în experiențe inedite, în boabe de mărgăritar.

Și toate aceste lucruri au fost posibile datorită inițiativei doamnei directoare a Liceului „Vasile Conta” din Târgu-Neamț – Doamna Karina Cojocariu –, care împreună cu cadrele didactice și elevii din aceeași unitate de învățământ ne-au organizat o excursie de poveste în lașii cei de ieri și de azi, arătându-ne cam tot ce are acest oraș mai frumos și din trecut, dar și din prezent. Ne-am bucurat împreună vizitând Grădina Botanică, Casa Memorială „Ion Creangă”, Mitropolia Moldovei și Palas Mallul. Am pășit timizi în sala mare a Teatrului, unde am trăit emoțiile vizionării unei piese de teatru, iar prichindeii noștri s-au pierdut printre personaje și eroi de basm, într-o sală de cinema 3D.

A fost o zi în care s-au înnodat multe prietenii sincere, în care am văzut și am experimentat lucruri noi, dar și vechi, într-o atmosferă feerică, în care am discutat mult între noi, am râs, am povestit, în care ne-am simțit minunați împreună – cu alte cuvinte ne-am distrat la maximum. Și, pentru a ne pecetui relațiile proaspăt înfiripate, la nici două zile, ne-am întâlnit din nou, de data aceasta acasă la noi, în cadrul Centrului, unde am luat-o de la capăt, schimbând impresii, reamintindu-ne momentele preferate, dar și micile pățanii, făcându-ne promisiuni pentru viitor. Promisiunile s-au făcut și între adulți, motiv în plus să credem în această minunată colaborare începută într-o zi de bun augur pentru întreaga Românie și, în special, pentru noi.

Mulțumim că ne-ați ales parteneri, vă rugăm să primiți gândurile noastre bune și felicitările sincere pentru implicarea, dăruirea și solidaritatea dumneavoastră și sperăm să vă fim alături și în alte inițiative și proiecte viitoare.

Mihaela A.
Simona V.

DIN CULISELE BALULUI BOBOCILOR 2014

«99% transpirație, 1% inspirație!» Cu aceste proporții se poate defini „Balul bobocilor” de anul acesta.

Spectacolul în sine a avut loc pe 14 noiembrie și a durat aproximativ două ore și jumătate. În tot acest timp, 12 bobociei, alături de numeroși „veterani” ai liceului, elevii claselor a XII-a, au încercat să refacă o lume pe care mulți dintre noi o uităm – cea a desenelor animate –, o lume fascinantă, în care fiecare are posibilitatea de a se depăși și de a demonstra lumii de ce este în stare, o lume în care valori ca prietenia și adevărul sunt încă la modă.

Dar..., până la marele spectacol, a fost nevoie de muncă, de acele 99 de procente de transpirație, pentru a putea obține ceea ce s-a văzut în seara de 14 noiembrie. Și chiar a curs transpirația! Munca, despre care vorbesc, a însemnat colaborare, încredere și îndrăzneală.

Actorii principali ai spectacolului au fost, bineînțeles, cei 12 bobociei: Diana, Evelina, Bianca, Alexandra, Narcisa, Beatrice, Robert, Silviu, Gabriel, Iustin, Dumitrel, Teodor. Probele au fost variate, de la joc de rol, vals, dans popular, la proba de aptitudini, probe-surpriză, test de perspicacitate. Evident că toți le-au depășit cu brio, dar contează mai mult faptul că fiecare dintre ei a descoperit la ce se pricepe, a descoperit că doar dacă muncești poți reuși să ajungi unde vrei.

În ceea ce privește câștigătorii, consider că nu există învinși și învingători. O bucuțică de metal și o banderolă pe care

scrie Miss sau Mister nu valorează absolut nimic față de cât de mult valorează prietenii legate, clipele petrecute la repetiții, pe ritmuri de vals sau muzică populară, ori momentele de interpretare scenică, când trebuia să-ți pui încrederea în celălalt.

Și, ca un secret (!), nu am văzut o lacrimă în ochii acestor copii, nu a existat niciun moment în care vreunul dintre ei să spună „Gata, renunț!”, niciun moment în care să se privească cu invidie sau cu ură ori să se certe. Mereu i-am admirat pentru faptul că, în nicio clipă, nu am simțit că între ei ar fi existat vreun moment de rivalitate. Au încercat să se depășească prin forțele proprii, fără a-l „săpa” pe cel de lângă.

Nu numai elevii de clasa a IX-a au avut un cuvânt de spus, ci și cei de clasa a XII-a. Dacă, în ceea ce privește bobociei, aceștia s-au arătat a fi mai maleabili, mai ascultători, veteranii au demonstrat că au personalitatea suficient de bine conturată pentru a se putea impune. Coordonatorii de clasa a XII-a, mulți dintre ei foști participanți

la ediția 2011 a Balului, au oferit publicului momente de *street dance*, de actorie, momente muzicale, ceea ce, consider eu, a surprins pozitiv. Ce am admirat la acești elevi a fost faptul că au îndrăznit, au avut curajul să-și impună punctul de vedere prin argumente.

Ce am învățat personal din această experiență? Ei bine, acum am înțeles că fiecare are ritmul lui, dar multora le trebuie un impuls ca să se apuce de treabă. Am învățat că buturuga mică răstoarnă carul mare și că, uneori, cel de la care te aștepti mai puțin îți întinde cel mai repede o mână de ajutor. Regretul meu cel mai mare e că nu au participat sau nu au avut posibilitatea să participe mai mulți elevi. Cu siguranță că

printre ceilalți boboci se numără talente încă nedescoperite, mine de aur gata să fie exploatare.

În concluzie, doresc să exprim următoarea dorință față de generațiile următoare: luați un exemplu bun de la cei mai mari, îndrăzniți să vă afirmați doar prin fapte pozitive, faceți-vă prieteni și luptați împreună pentru același ideal, munciți pentru ceea ce vă doriți, fără a-l invidia pe celălalt și fără a vă plânge de milă. Doar așa aveți ocazia de a ieși din anonim!

Prof. Anda-Andreea Avram

ANUL ACESTA, BALUL BOBOCILOR S-A DESFĂȘURAT PE DATA DE 14 NOIEMBRIE 2014 LA CASA CULTURII „ION CREANGĂ” TG.-NEAMȚ. DIN ECHIPA DE ORGANIZATORI AU FĂCUT PARTE DOMNUL DIRECTOR ADJUNCT, PROF. GHIOCEL NUȚU ȘI DOAMNA PROFESOARĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, ANDA-ANDREEA AVRAM. ACTIVITATEA A FOST PRECEDATĂ DE UN SPECTACOL DEDICAT „ZILELOR LICEULUI «VASILE CONȚA» TG.-NEAMȚ”, ACTIVITATE COORDONATĂ DE DOAMNA DIRECTOARE, KARINA-INGRID COJOCARIU. DIN ECHIPA ORGANIZATOARE AU MAI FĂCUT PARTE DOAMNELE PROFESOARE ȘI DOMNII PROFESORI: OANA FILIP, RALUCA STAFIE, EMANUEL SANDU, ALEXANDRU CIUBOTARU.

(B)INTERVIU

Pentru a păstra proaspătă amintirea activității desfășurate în data de 14 noiembrie la Casa Culturii Tg.-Neamț, noi, Urzică Bianca-Elena și Armanu Alexandra, eleve în clasa a IX-a B, am hotărât să luăm un interviu câștigătorilor concursului „Balul bobocilor”, ediția 2014. Le-am luat câștigătorilor titlului de Miss și Mister un (b)interviu, pentru că am vrut să așezăm, în fața dumneavoastră, în paralel, răspunsurile celor doi, astfel încât să vă putem oferi un indiciu referitor la personalitățile acestora.

- 1. Pentru început am vrea să știm câteva detalii despre tine: Cum te numești? Unde locuiești? Zodia? Școala de proveniență? Pasiunea? Formația preferată? Filmul preferat? Alte lucruri care te reprezintă.**

Mă numesc **Aștefăniei Georgiana-Bianca**, locuiesc în comuna Grumăzești și sunt în zodia Berbec. Școala mea de proveniență este Liceul „Vasile Conta” și pasiunea mea este dansul. Formația mea preferată este Maroon 5, iar filmul favorit este „The Fault in Our Stars”.

Spînu Silviu-Sebastian, SSS. Locuiesc în Tg.-Neamț; la bloc, bineînțeles. Aș fi vrut să am și o piscină, dar... Zodia? Vărsător, cea mai rebelă zodie: ceva mai bun de atât nu mi se potrivea.

De 9 ani învăț la „Vasile Conta”. E o școală super! Pasiune?... Hmm! Să alerg, să joc fotbal, îmi place să fiu activ, să îmi petrec timpul cu prietenii. Nu am o formație preferată, îmi plac mai multe. Îmi place, în general, muzica ușoară. La fel și la filme, nu contează genul: doar să fie un film bun. Un lucru care mă reprezintă? Amabilitatea, cred..., bunătatea?!

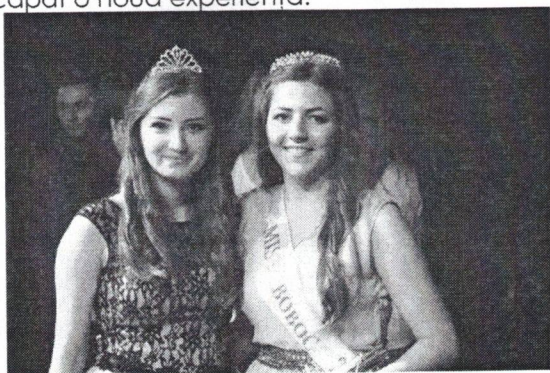
- 2. Cum te-ai integrat în noua clasă?**

În noua clasă m-am integrat foarte bine, deoarece colegii sunt prietenoși și înțelegători.

În noua clasă m-am integrat ușor, având în vedere că jumătate dintre colegi sunt cei pe care i-am avut și în gimnaziu.

- 3. Ce te-a determinat să participi la „Balul bobocilor”, ediția 2014?**

Am vrut să cunosc persoane noi și să capăt o nouă experiență.

Hmm! Păi, să fiu sincer, la început mă gândeam doar la *After-party*. Nici nu aveam idee ce probe sunt la bal sau cum e... După preselecții, am aflat mai multe. Nici nu știam că trebuie să facem o probă de aptitudini, nu știam nici să dansez. Într-un cuvânt, eram dezastruos. Apoi, ușor-ușor, am început să prind și mișcări și tot. Îmi plăcea să merg la repetiții, mă simțeam așa de bine când eram cu toții! Ne-am unit, ca o familie! Și nu m-am gândit niciun moment că o să câștig titlul de „Mister”. Să fiu sincer, nu de asta am ales să particip la bal, ci ca să mă distrez, să-mi fac prieteni. Știam că o dată e clasa a IX-a și știam că o dată am șansa să particip la „Balul bobocilor”.

- 4. Există vreo persoană cu care te-ai sfătuit dacă să participi?**

Da, există! Acea persoană este sora mea, Corina Aștefăniei.

M-am sfătuit cu prietenii. Toți m-au îndrumat să particip.

- 5. Ce părere ai despre tema balului?**

Tema balului mi s-a părut foarte distractivă.

Tema balului?! O idee super! Ce altceva mai bun decât o parte din copilăria noastră?!

6. Dacă tema Balului tot a fost „Lumea desenelor animate”, spune-ne care este desenul animat și personajul tău preferat.

De mică i-am îndrăgit pe Tom și Jerry și consider că mi s-a potrivit rolul.

Nu contează, desen să fie! Toate îmi plac. Și la 50 de ani am să mă uit la desene animate. Cum a spus celebrul George Bernard Shaw: „Nu ne oprim din joacă atunci când îmbătrânim, ci îmbătrânim când încetăm să ne jucăm.”

7. Care a fost partenerul/ partenera ta și ce impresie ți-a creat?

Partenerul meu a fost Robert Chelbea, un băiat de treabă, înțelegător, uneori haios, dar și serios.

Partenera mea a fost Cioca Alexandra, o fată minunată, frumoasă și foarte amuzantă. Am creat o relație de prietenie. Chiar și după bal, noi tot ținem legătura. Mi-a făcut o impresie foarte bună. Sper că i-am făcut și eu una bună. E o fată super!

8. Ai putea să ne povestești un moment amuzant din timpul repetițiilor?

Un moment amuzant din timpul repetițiilor a fost atunci când am aflat fiecare ce personaj este, deoarece încercam să intrăm în pielea acestuia.

La fiecare repetiție a fost câte un moment amuzant. Să vă spun unul? Păi, la început, când trebuia să dansăm, nu prea știam și ne mișcam ca împiedicații.

9. A fost greu să intri în pielea personajului Tom/ Fred?

Nu a fost foarte greu, pentru că am urmărit acest desen animat de când eram micuță și știam, în mare parte, ce am de făcut.

Nu a fost greu, a fost chiar foarte simplu, deoarece semăn foarte bine cu el. Mi s-a potrivit ca o mănușă acest rol.

10. Ce ai ales pentru proba de aptitudini? De ce?

Am ales un dans bollywood, pentru că este spectaculos și îmi place acest stil.

Păi, neavând niciun talent și, cum partenera mea face dansuri de societate, am zis că ar fi bine să fac un dans cu ea, dar domnul Nuțu m-a sfătuit să fac o scenetă și, pentru că partenera mea voia să danseze, am zis să facem o scenetă în care să-l includem. M-am pus pe gândit și pe scris și așa ne-a ieșit o scenetă super. Bineînțeles că partenera mea a fost cireașa de pe tort – și astfel mi-am descoperit și un mic talent de actor.

11. Care a fost cel mai dificil moment din cadrul repetițiilor?

Cel mai dificil moment a fost atunci când am învățat să dansez vals.

După mine, momentul când trebuia să facem proba de aptitudini, atunci când trebuia să joc rolul și se uitau toți la mine și mă cuprindeau emoțiile.

12. Ți-ai imaginat vreodată că tu vei fi Miss/ Mister anul acesta?

Sincer, nu m-am așteptat să fiu eu „Miss”-ul, dar m-am bucurat atunci când am aflat, pentru că am realizat că nu am muncit degeaba.

Mi-au trecut prin cap mici secvențe: „Cum ar fi dacă aș lua titlul de «Mister?»”, dar nu a fost vreun moment concret și chiar nu mă așteptam să-l iau.

13. Care probă ți-a dat emoții și care ți-a ieșit cel mai bine?

Sceneta de la începutul balului mi-a dat cele mai mari emoții, iar proba care mi-a ieșit cel mai bine este cea de aptitudini.

Prima probă, primul contact cu publicul, atunci a fost cel mai greu moment. După aceea, totul a mers de la sine. Ba, dimpotrivă, tot mai voiam. Cel mai bine cred că mi-a ieșit proba de aptitudini. Nici la repetiții nu mi-a ieșit așa, dar, în timpul balului, am și improvizat și culmea e că niciodată nu am reușit să fac sceneta cap-coadă la repetiții.

14. Cum ți s-au părut organizatorii (inclusiv elevii de clasa a XII-a)?

Organizatorii au fost foarte prietenoși, înțelegători. Ne-au oferit mereu sfaturi și despre viața de zi cu zi, dar și despre cum trebuie să ne comportăm pe scenă. Îi felicit pentru că au fost capabili să creeze un bal atât de frumos!

Niște persoane minunate, mai ales de cei de clasa a XII-a ne-am apropiat foarte mult. Le urez succes la BAC și le țin pumnii!

15. Cum te simți acum, că ai câștigat?

Mă simt împlinită, fericită și mă bucur că nu am muncit degeaba.

Ca un superstar! Toată lumea mă felicită, dar nu am câștigat doar eu. Toți elevii de clasa a IX-a au câștigat. „Mister” e doar un titlu, adevăratele câștiguri sunt prietenia pe care am câștigat-o și momentele de neuitat pe care le-am trăit.

16. Cui ai vrea să mulțumești, acum, pe final? Un mesaj pentru cei care ți-au ținut pumnii? Un mesaj pentru celălalt câștigător?

În primul rând, doresc să mulțumesc familiei, pentru că m-a susținut și mi-a dat curajul de a participa. În al doilea rând, le mulțumesc organizatorilor, domnului profesor Ghiocel Nuțu și domnișoarei Anda Avram, pentru că ne-au ajutat nu doar cu vorbe, ci și cu recuzita și costumele. Și, nu în ultimul rând, vreau să mulțumesc publicului din sală, care a fost extraordinar!

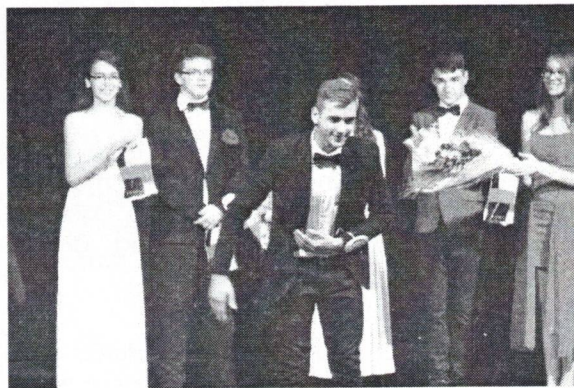
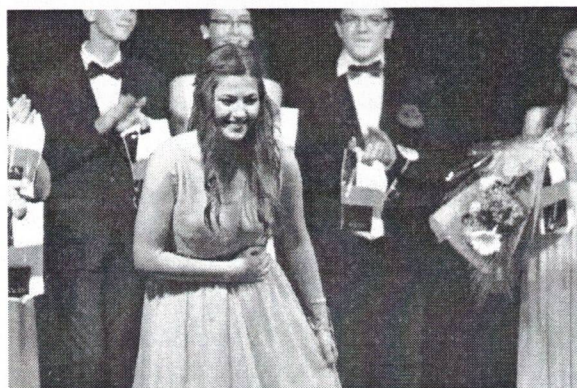
Aș vrea să le mulțumesc tuturor celor care m-au susținut, tuturor celor care au fost la balul acesta frumos, să le mulțumesc celor de la clasa a XII-a că m-au ajutat și familiei mele, care m-a susținut și care a avut mai multe emoții decât mine.

Îl felicit pe celălalt câștigător și îi doresc să fie așa mereu!

Un mesaj către frumoasa care a câștigat „Miss”-ul?! Păi, o felicit. Dacă nu era ea, nu ieșea un bal atât de spectaculos.

Vă mulțumim!

Bianca-Elena Urzică și Alexandra Armanu, clasa a IX-a B

„VASILE CONTA”, LA PARLAMENTUL EUROPEAN

Maria-Magdalena Gavrioloia, clasa a XII-a A
Florinela-Elena Alucăi, clasa a XII-a B
Bianca Aștefăniei, clasa a IX-a A

Liceul „Vasile Conta” se poate considera norocos! Mircea Diaconu, marele actor, profesor universitar și europarlamentar, ne-a ales pentru a face parte dintr-un grup ce poate vizita Bruxelles-ul (Brussels), ba mai mult, Parlamentul European. Astfel, doamna directoare, Karina Cojocariu, și domnul inspector, profesor Romeo Roman, au făcut posibilă plecarea noastră, alegând din întreaga școală 12 elevi. Au existat mai multe criterii după care s-a făcut această selecție, precum

cunoașterea limbilor străine, implicarea în activitățile școlare și extrașcolare, însă a fost foarte dificil de ales. Odată formată echipa, s-au stabilit toate detaliile pentru a nu exista nicio problemă, iar pe data de 7 decembrie am plecat cu trenul către București. Am fost nevoiți să ne cazăm o noapte acolo, având avionul dimineață. Acest lucru nu ne-a supărat, pentru că am avut ocazia să vizităm și Bucureștiul, luminat și pregătit pentru Crăciun.

A doua zi dimineață am mers la aeroport, cu emoții pentru că nu știam ce se va întâmpla. Pentru majoritatea a fost primul zbor cu avionul, ceea ce a făcut și mai interesant acest început de călătorie. Să vezi că te afli printre nori, foarte aproape de soare și de munții cei mai înalți, a fost ceva unic. Zborul a fost unul foarte plăcut, liniștit, și în mai puțin de 3 ore eram într-o altă țară. Am fost preluați imediat de un tânăr român, care ne-a ghidat pe parcursul călătoriei noastre. Prima noastră vizită a fost chiar la Parlamentul European, unde,

spre surprinderea noastră, am dat din nou peste români. Doamna Mariana Cosac ne-a introdus în lumea politicii europene și ne-a prezentat rolul acestei uniuni care s-a creat. Dânsa ne-a arătat impozanta clădire. Sala de plen a Parlamentului European este impresionantă, chiar dacă noi am ajuns aici într-o zi de pauză în activitatea parlamentară. Ne-a explicat că totul este organizat riguros, de la așezarea pe grupuri politice, până la celebrele discursuri în plen, care și ele se negociază serios cu grupul politic. Am aflat foarte multe și despre poziția României în cadrul acestei instituții. Am făcut foarte multe fotografii și am

Încercat să profităm la maximum de șansa care ni s-a oferit. Tot acolo am servit o masă foarte gustoasă, puțin diferită față de mâncarea de la noi. Pentru a aprofunda tot ce ni s-a spus despre rolul acestei instituții, am vizitat și Muzeul Parlamentului European (Parlamentarium), unde am întâlnit, de asemenea, o româncă. A fost extrem de bucuroasă să ne vadă și să poată vorbi cu noi. Cel mai interesant lucru de acolo ni s-a părut filmulețul pe care ni l-au proiectat într-o sală în formă de cerc, pe toți pereții săi. Aveai impresia că te afli în alt loc și că totul se mișcă în jur. A fost destul de impresionant! După vizita la Parlament, am mers la hotel, unde ne-am petrecut tot restul serii, având în vedere că afară ploua destul de tare.

Dimineață am luat micul dejun, după care am plecat să vizităm și altceva. Am început cu simbolul Bruxelles-ului, Atomium. Este o clădire ce reprezintă o moleculă cristalizată de fier (cu cei 9 atomi de rigoare), mărită de 150 mii de milioane de ori. Construcția are 102 metri înălțime și oferă o priveliște impresionantă. Am urcat și noi în clădire și am aflat multe informații legate de felul cum s-a construit, am văzut primele schițe și persoane care l-au vizitat. Privită de departe pare foarte mică, dar, ajungând în apropiere, este fascinantă prin mărime și formă. La câțiva pași de această construcție, se află un alt loc foarte interesant pe care l-am vizitat: Mini-Europa (Europa în miniatură). Am avut ocazia ca, în doar câteva ore, să vizităm Europa. Cum? Ei bine, acolo am întâlnit toate clădirile și elementele reprezentative fiecărei țări din Europa. Deși toate acestea erau în miniatură, erau exact ca și cele originale, fiind ușor de recunoscut. Acolo am făcut cele mai multe fotografii, având posibilitatea să „trecem”, pas cu pas, dintr-o țară în alta și să vizităm cele mai frumoase simboluri.

Deși credeam că am văzut cele mai importante elemente ale Bruxelles-ului, ne-am înșelat! Ne-am îndreptat pașii spre Grand Place (Piața Mare). La un moment dat, am rămas uimiți de clădirile imense din jurul nostru, cu o arhitectură impresionantă. Acolo ne-am întâlnit cu cel căruia îi datorăm această mică excursie, europarlamentarul Mircea Diaconu, care ne-a dovedit că este un om minunat, înțelept, modest și un român adevărat, care ține la patria sa. Pe lângă toate cuvintele frumoase pe care ni le-a adresat, ne-a atras atenția asupra faptului că noi, deși suntem români, putem vedea clar că nu suntem tratați diferit

față de celelalte țări, ci avem aceleași drepturi și posibilități, un exemplu fiind chiar dânsul, care este un om respectat și apreciat, chiar și în afara țării. Seara s-a încheiat printr-un spectacol extraordinar de muzică și lumini ce a avut loc în Grand Place. Clădirile erau luminate în diferite culori, în funcție de ritmul muzicii, împrăștiind astfel fiori și dând impresia că te afli într-o lume ireală, magică. După o plimbare îndelungată și câteva cumpărături (în special ciocolată și waffles), ne-am retras la hotel, pentru a pregăti bagajele pentru a doua zi.

Din păcate, mica noastră excursie cultural-educativă în capitala Belgiei a luat sfârșit rapid, însă vom păstra mereu vii amintirile în mintea și sufletele noastre. Mulțumim din inimă celor care ne-au oferit această șansă și le purtăm un imens respect pentru faptul că ne-au arătat lumea și dintr-o altă perspectivă, cea a unui tânăr român care vizitează Parlamentul European. Îi încurajăm pe toți elevii care încă nu s-au implicat în activități de acest tip să spună mereu „Da!” la orice nouă provocare. Doar așa vor putea să pună în aplicare ceea ce au învățat și vor putea să vadă lumea din mai multe unghiuri.

INTERVIU CU FLORINELA-ELENA ALUCĂI

Interviu realizat de eleva Ana-Maria Țirdea, clasa a X-a B

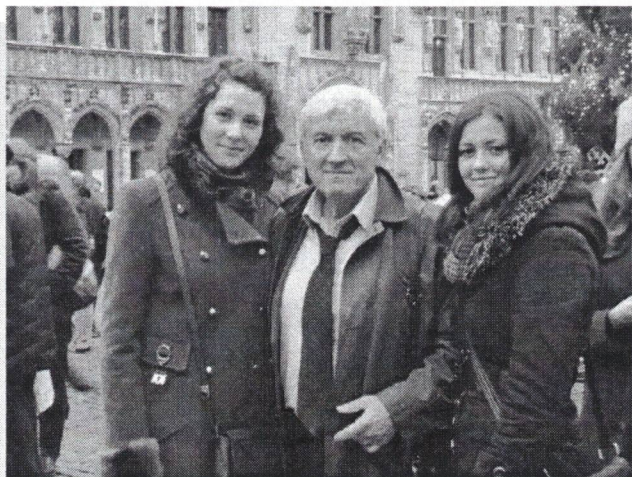

Pentru început, dragă Flora, am dori să te prezinți.

– Mă numesc Florinela-Elena Alucăi (Flora), am 18 ani și jumătate, sunt elevă la Liceul „Vasile Conta” din Târgu-Neamț, în clasa a XII-a. Sunt născută pe 1 aprilie, în zodia Berbec. Sunt nepoata meșterilor populari Vasile și Maria Neamțu, din sat Nemțisor, comuna Vânători-Neamț, județul Neamț.

Atunci când lucrezi și ești apreciat de cercul tău de prieteni, vrei să arăți și altora ceea ce faci tu. Așa am făcut eu, participând la concursuri, obținând: Premiul I Constanța (2012), Premiul al III-lea Iași (2012), Premiul al III-lea Constanța

(2012), Premiul I Târgu-Neamț (2012), Premiul al II-lea Târgu-Neamț (2012), Premiul I în cadrul activităților din Proiectul Național cu Participare Internațională „Creangă... la el acasă”. Am valorificat și mai mult această pasiune a mea alături de 10 colegi și de domnul profesor Radu-Mihail Pintile, realizând o firmă de exercițiu, FLORA'S WORLD S.R.L. Am participat la concursuri, unde am obținut: Premiul I la faza locală a Competiției Business Plan, mențiune la Târgul Regional al Firmelor de Exercițiu „Pași spre succes” (Iași), Premiul I la faza județeană a Competiției Business Plan, două premii I și o mențiune la Târgul Național al Firmelor de Exercițiu (Bacău), mențiune la faza regională a Competiției „Business Plan” (Bacău) și Premiul al II-lea la Concursul Județean „Arta de-a fi gazdă”. Aceste concursuri s-au desfășurat în anul școlar 2013-2014.

La ce vârstă ai descoperit că ai acest talent?

- Când eram la grădiniță, îmi plăcea foarte mult să desenez și să pictez. Doamna educatoare, văzând talentul meu, m-a îndrumat să merg la Clubul Copiilor din Târgu-Neamț, pentru a-mi valorifica și contura talentul. Având vârsta de 6 ani, nu puteam merge singură: eram însoțită de sora mea. Timp de cinci ani, am mers la cursuri susținute de domnul profesor Cosmin Iașesen.

Este un talent înnăscut sau este la mijloc și moștenirea unui talent din familie?

- Talentul l-am dobândit atunci când am venit pe lume. Dumnezeu a dorit ca eu să am acest talent.

Ce rol a jucat familia în drumul pe care ți l-ai ales?

- Mama mea este foarte mândră de mine și mă susține, așa cum cred că și tatăl meu, de acolo de Sus, mă veghează și mă apreciază. Unchiul meu mă ajută cu materia primă (lemn), iar la târgurile de meșteri populari îmi ia produsele să le expună. Familia mă încurajează și mă apreciază pentru munca depusă și pentru lucrările pe care le realizez.

Care este lucrarea cu care te mândrești cel mai mult?

- Cel mai mult mă mândresc cu o covată pictată cu Nică la furat de pupăză. O puteți vedea expusă la Librăria „Ion Creangă”, din Târgu-Neamț. Este una dintre lucrările pe care le îndrăgesc foarte mult deoarece a fost o idee pe care am avut-o cu mult timp în urmă, iar acum a prins contur.

Unde se desfășoară activitatea ta de artist? Ai vreun atelier sau altceva de genul acesta?

- Nu am niciun atelier. Pur și simplu pictez unde mă prinde timpul: în târguri, acasă, la unchii mei. Unde găsesc inspirație, acolo mă apuc de pictat.

Câte ore pe zi/săptămână dedici artei?

- Eu lucrez cam 3-4 ore pe zi, dar sunt zile când pensula nu se dezlipește de degete nici după 12 ore de lucru. Sunt zile când nu am inspirație și nu pot să realizez lucrări, și zile când sunt inspirată de simpla rază de soare.

Ce reprezintă arta populară pentru tine?

- Artă populară pentru mine este ceea ce mă reprezintă, o creație pe care o pot realiza cu mult drag și pasiune. Păstrez și duc mai departe creația populară pentru că este foarte importantă pentru viitorul nostru, a fost importantă pentru trecut și este importantă și acum.

Ce te motivează în munca de artist pe care o depui?

- Cel mai mult mă motivează premiile și aprecierile celor din jur. Bucuria oamenilor atunci când văd și îmi apreciază lucrările îmi dă o doză de energie și mă face să pictez în continuare cu mult drag.

Din câte am observat, o mare parte a lucrărilor tale sunt inspirate din operele lui Ion Creangă (Nică). De ce tocmai Ion Creangă?

– Da, așa este! Majoritatea lucrărilor mele sunt inspirate din năzdrăvăniile marelui povestitor. De ce Nică? Pentru că a trăit pe meleagurile Neamțului, iar năzdrăvăniile lui prind viață în picturile mele.

Opțiunea pentru un liceu cu profil economic poate părea un pic șocantă, având în vedere talentul tău artistic. Ce te-a făcut să alegi Liceul „Vasile Conta”?

– Vă întrebați de ce profil Servicii pentru tehnician în activitățile economice? Ei bine, să știți că e foarte important să știi cum să-ți promovezi marfa, cum să faci cele mai bune oferte, cum să-ți păstrezi echilibrul pe piață, iar aceste lucruri le învăț în cadrul acestui liceu.

Dorești să-ți faci un viitor cu ajutorul artei sau

îți vei continua cariera în profilul economic?

– Având în vedere că sunt în clasa a XII-a, mă gândesc serios la viitorul meu și la ce voi face. Vreau să continui și să-mi dezvolt talentul mergând la Universitatea „George Enescu”, Facultatea de Arte Vizuale și Design din Iași.

În clasa a XI-a, în cadrul Firmei de Exercițiu, pe care ați înființat-o tu și colegii tăi, alături de domnul profesor coordonator Radu-Mihail Pintile, ai avut ocazia ca mulți oameni să-ți cunoască și să-ți aprecieze munca. Te-a influențat acest lucru cu ceva?

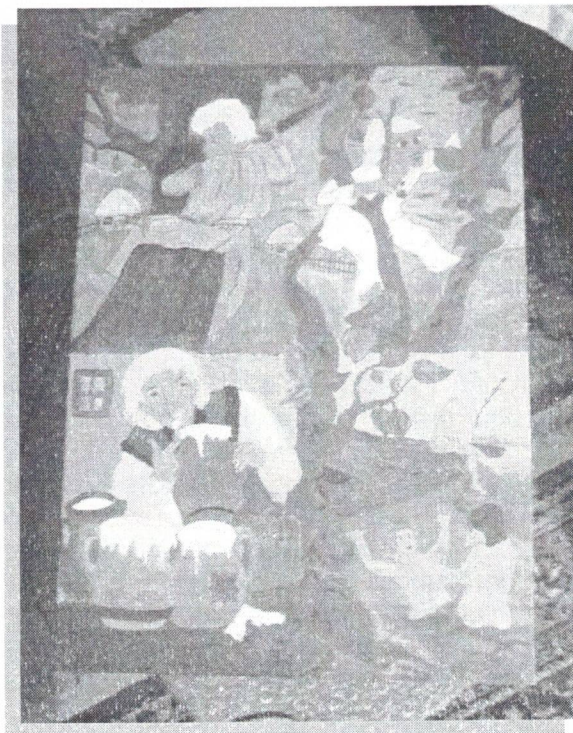
– În cadrul Firmei de Exercițiu colegii, juriul, vizitatorii m-au apreciat, m-au încurajat și m-au motivat. Aceste lucruri m-au făcut să cred și mai mult în munca mea și că trebuie să duc mai departe tradiția populară.

Ce părere ai despre contactul tinerilor din ziua de astăzi cu arta populară?

– Aș vrea să văd cât mai mulți tineri care să cocheteze cu această ramură. Dar, din păcate, aceștia sunt din ce în ce mai rari. Eu mă bucur doar pentru faptul că sunt tineri care vin și mă întrebă cum se realizează produsele și în ce constă tot procesul.

Cum poate fi promovată, după părerea ta, arta populară în țară și în străinătate?

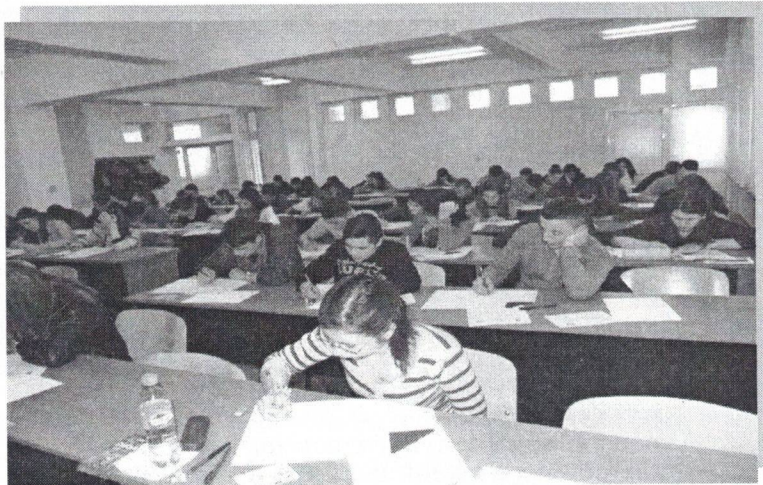
– Arta populară în țară și în străinătate... Promovarea ei se face prin vinderea produselor și participarea la cât mai multe târguri și expoziții. Acolo oamenii vin, te vizitează, te apreciază și îți cumpără produsele. Dacă oamenii au fost mulțumiți de calitatea produselor tale, atunci ceea ce primești când te reîntorci la un târg sau o expoziție sunt multe comenzi.

Îți mulțumim!

CONCURSUL NAȚIONAL DE MATEMATICĂ APLICATĂ „ADOLF HAIMOVICI” - FAZA NAȚIONALĂ

Mă numesc Scestliivaia Irina, sunt elevă la Liceul „Vasile Conta”, în clasa a XI-a, și doresc să vă împărtășesc câteva impresii în urma participării mele la etapa națională a Concursului de Matematică Aplicată „Adolf Haimovici”, ce a avut loc în aprilie 2014.

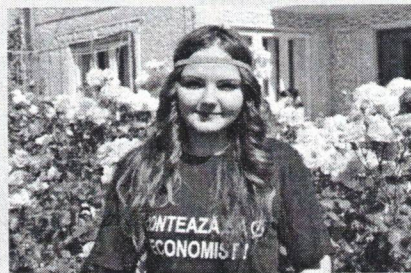
La acest concurs participă elevii de la liceele cu profil tehnic, servicii, uman sau științe ale naturii, subiectele fiind raportate la numărul de ore de matematică specifice fiecărui profil. Spre mirarea mea, subiectele pe care le-am întâlnit la etapa județeană nu au fost imposibile, ci chiar ușor de gândit și de rezolvat, partea mai dificilă constând în faptul că unul sau două subiecte din cele patru sunt aplicații practice ale matematicii în diferite domenii ale științei.

Vreau să încurajez participarea elevilor la acest concurs, elevi care au rezultate foarte bune la nivelul clasei și care pot fi surprinși de rezultatele bune pe care le pot obține. Eu una am fost foarte motivată de rezultatul neașteptat din clasa a IX-a, când am fost clasată pe locul 3 la nivel județean, la o diferență mică de cei calificați la etapa națională. În clasa a X-a, m-am prezentat cu sprijinul doamnei profesoare Manuela Trofin mult mai bine pregătită, reușind să iau locul 1 la etapa județeană și să fiu selectată în lotul olimpic al județului Neamț.

Ajunsă la Iași, întrucât eram pentru prima dată participantă la o fază națională, am fost foarte impresionată de numărul mare de participanți, elevi veniți din toate județele țării. Am făcut cunoștință și am împărtășit impresii cu unii dintre aceștia, încercând parcă să uit de emoțiile pe care le aveam înainte de venirea subiectelor. Bineînțeles că subiectele au fost grele, însă puteau fi abordate.

Faptul că am ajuns atât de departe m-a făcut să am mult mai multă încredere în mine, iar munca depusă în pregătirea suplimentară pentru acest concurs m-a ajutat să înțeleg mult mai repede și mai bine noțiunile ce au venit în clasele următoare și cu siguranță că pentru mine proba scrisă la matematică de la examenul de bacalaureat nu va fi o problemă. Am realizat că orice lucru dorit poate fi obținut prin muncă și dăruire.

Îi mulțumesc doamnei profesoare **Manuela Trofin** pentru că m-a încurajat să particip și să descopăr că pot fi bună în acest domeniu. Este o experiență unică pe care am trăit-o și recomand, din tot sufletul, celor pasionați de matematică să participe, fără reținere, pentru ca împreună să reprezentăm Liceul „Vasile Conta” cum putem noi mai bine.

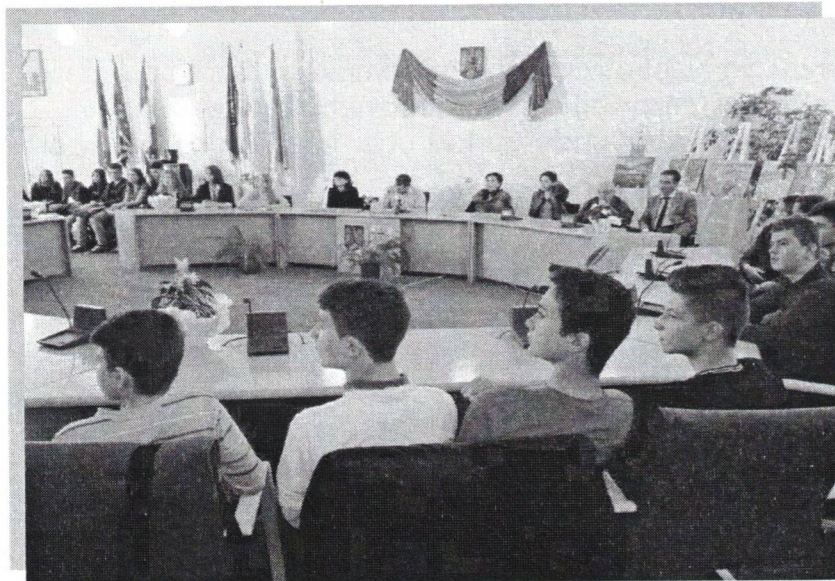
Scestliivaia Irina, în vârstă de 16 ani, este elevă în clasa a XI-a B la Liceul „Vasile Conta” Tg. Neamț. Este născută în zodia Pești și are ca hobby cititul.

Ar vrea să urmeze Facultatea de Inginerie Alimentară. În aprilie 2014 a participat la etapa națională a Concursului de matematică aplicată „Adolf Haimovici”.

Scestliivaia Irina, clasa a XI-a B

SHOAH! NU UITA!

Larisa-Georgiana Irin
a clasa a X-a C
Coordonator, prof. Emanuel Bălan

Luni, 13 octombrie, Sala de Ședințe a Primăriei Târgu-Neamț a găzduit o activitate de comemorare a Holocaustului. Organizatorii evenimentului au fost Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Liceul „Vasile Conta”, Primăria orașului și Federația Comunităților Evreiești din România – Obștea Târgu-Neamț.

Au fost prezenți: Elena Preda (inspector școlar), Emanuel Bălan (Asociația Pro Democrația și profesor de istorie), profesor dr. Luminița Muscalu, Margareta Mihăilescu (director al Casei Culturii „Ion Creangă”),

profesori de istorie din Târgu-Neamț, precum Adina Cucuș sau Ion Arsintescu, liceeni și alte persoane interesate de subiect. La activitate au participat și lideri ai comunității evreiești din județul Neamț: Emil Nadler și Marcel Grinberg. Au urmat discuții pe marginea subiectului, iar unii elevi s-au documentat și au prezentat anumite aspecte ale tragicului eveniment petrecut în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Câteva minute de atenție privind Holocaustul pot ajuta elevii să reflecteze asupra abuzului de putere, asupra rațiunii care trebuie folosită permanent, asupra manipulării în masă, astfel încât evenimentele tragice să fie evitate pe viitor.

Holocaustul s-a declanșat în anul 1933, luna ianuarie, odată cu ridicarea lui Adolf Hitler la putere, încheindu-se în luna mai a anului 1945. Ca termeni de proveniență, cuvântul „holocaust” derivă din grecescul „holo” ce înseamnă „întreg” și „caustos” ce înseamnă „ars”, desemnând, la origine, o ofrandă în flăcări. În secolul al XVII-lea, cuvântul „holocaust” era utilizat pentru a defini moartea violentă a foarte mulți oameni. În perioada nazistă, termenul german pentru exterminarea rasei evreiești era: „Endlösung der Judenfrage”, adică „Soluția finală a problemei evreiești”. Naziștii erau de părere că evreii erau cauza degenerării societății moderne și, de aceea, rasa lor trebuia anihilată. Pe 9 noiembrie 1938 a avut loc „Noaptea de cristal” - Kristallnacht pe întreg teritoriul Germaniei și Austriei, noapte în care o grupare de naziști a năvălit asupra evreilor, ucigând 90 dintre aceștia, bătând alte câteva sute, demolând 76 de sinagogi și incendiind 191. După aceea, au distrus și vandalizat magazinele și birourile de afaceri deținute de evrei, iar în cele din urmă au arestat 30.000 de evrei, care au fost trimiși în lagăre de concentrare, fiind supuși unor tratamente inumane. În anul 1939, Hitler a ținut un discurs prin care amenința poporul evreu: „În viața mea am fost deseori profet, și astăzi voi fi, încă o dată, profet: dacă cercurile financiare internaționale ale evreilor din Europa și din afara ei vor implica din nou națiunile într-un război mondial, rezultatul nu va fi bolșevizarea lumii și, prin aceasta, victoria evreimii, ci exterminarea rasei evreiești din Europa”. În perioada Holocaustului, 11 milioane de oameni au fost uciși, dintre care aproximativ 6 milioane erau evrei, ceilalți fiind: țigani, germani care prezentau un handicap mental sau fizic, martori ai lui Iehova, homosexuali și soldați sclavi capturați în război. Persoanele care sufereau de un handicap foarte grav – fie fizic, fie psihic – erau

inferioare naziștilor, care credeau că sunt nedemne de a trăi. Evreii erau trimiși spre lagărele de concentrare sau exterminare, fiind transportați cu ajutorul vagoanelor pentru animale. Cel mai încet transport din întreg războiul a durat nu mai puțin de 18 zile. Când ușile au fost deschise, toți deținuții erau morți. Cel mai mare lagăr de concentrare a fost cel de la Auschwitz, acesta fiind numele unui complex de lagăre de concentrare și exterminare:

- ✓ Auschwitz I - centru administrativ pentru tot complexul, fiind locul unde au fost uciși 70.000 de oameni (prizonieri din război, sovietici, polonezi);
- ✓ Auschwitz II (Birkenaw) - lagăr unde au fost uciși 1,1 milioane de evrei, 75.000 de polonezi și circa 19.000 de țigani;
- ✓ Auschwitz III - lagăr de muncă pentru uzina Buno Werke.

Aproximativ 700 de oameni au încercat să evadeze, însă numai 300 au reușit, iar ceilalți 400 au fost lăsați să moară de foame. Se consideră că aproximativ 1,6 milioane de evrei și-au pierdut viața în lagărele de la Auschwitz. În lagărele de concentrare și exterminare, evreii erau supuși mai multor metode de anihilare. La început, aceștia erau gazați cu CO₂, dar, pe parcursul persecuțiilor, naziștii au realizat că este mai eficient insecticidul ZyklonB. În cadrul lagărului de concentrare și exterminare de la Auschwitz era integrat și Josef Mengele, supranumit și „Îngerul morții”. Acesta a fost un om de știință ce efectua felurite experimente asupra cuplurilor de gemeni. Experimentele aveau o valoare științifică dubioasă, deoarece acestea presupuneau injectarea unei substanțe chimice direct în ochii copiilor (în încercarea de a le schimba culoarea), amputarea membrelor și multe alte operații brutale. Acesta a atentat la transformarea unei perechi normale de gemeni într-una de siamezi. Experimentul a eșuat, bineînțeles, iar rănilor provocate de Mengele s-au infectat. Acesta a făcut experimente și pe femei, supunându-le unor proceduri de sterilizare și electrocutare. Referitor la toate aceste monstruoziități, Alex Dekel, un prizonier de la Auschwitz, mărturisește: „N-am putut niciodată să accept că Mengele credea că face o treabă serioasă, nu din modul neserios de abordare. Își exercita doar puterea. El stăpânea, de fapt, o măcelărie, pentru că operațiile importante le făcea fără anestezie. O dată am luat parte la o operație pe stomac. Mengele îndepărta bucăți din stomac fără nici un fel de anestezie. Altă dată a operat pe inimă astfel. Era cumplit. Era un doctor care s-a îmbolnăvit de putere. Nimeni nu i-a pus niciodată la îndoială activitatea. De ce a murit X, de ce s-a prăpădit Y? Pacienții nu contau. Spunea că profesează în numele științei, dar era o nebunie totală.”

Cel mai mare masacru efectuat de către naziști a avut loc în anul 1941 la Babi Yar, lângă Kiev (Ucraina), unde evreii erau obligați să se dezbrace și să se apropie de o prăpastie unde erau împușcați, fiind apoi acoperiți cu pământ, inclusiv cei ce încă mai trăiau, fapt care a provocat moartea a peste 33.000 de evrei în numai două zile: 29, respectiv 30 septembrie. La 20 ianuarie 1942 a avut loc Conferința de la Wannsee. După aceasta, distrugerea evreilor s-a intensificat. În perioada dintre lunile martie-iulie 1942, au fost gazați, în 3 lagăre, între 750.000 și 950.000 la Treblinka, între 500.000 și 600.000 la Belzec și în jur de 200.000 la Sobibor.

După terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, cultura laică și religioasă a evreilor fusese distrusă și între 5,6 milioane și 5,9 milioane de evrei fuseseră uciși, dintre care aproximativ 1,5 milioane erau copii.

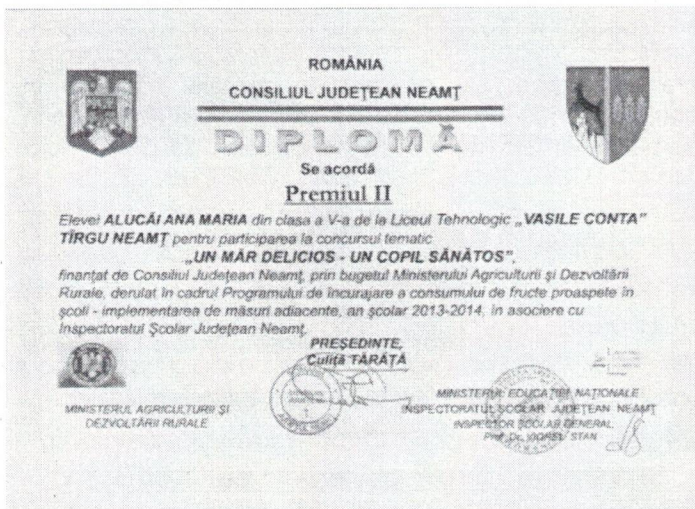
UN MĂR DELICIOS, UN COPIL SĂNĂTOS

„Sănătatea depinde de echilibrul dintre
alimentație și activitatea fizică.”
HIPOCRATE

Mărul, cu peste 70 de milioane de tone recoltate anual, este al treilea fruct consumat în lume, după portocale și banane. De la Adam și Eva și până în zilele noastre, o întreagă istorie și o mitologie încărcată de semnificații s-au construit în jurul acestui minunat fruct, care nu ar trebui să lipsească din alimentația cotidiană.

Mărul, așa cum îl știm astăzi, este un descendent al speciei *Malus sieversii*, cultivată încă din perioada neoliticului, în zona platourilor din Asia Centrală. Pe „drumul mătășii” a ajuns în Asia

Mică, apoi în Grecia și în Roma Antică. În Evul Mediu, mănăstirile au avut un rol important în consolidarea cultivării mărului. Prețuindu-l pentru aromă, gust și durabilitate, conchistadorii „Lumii noi” au dus mărul din vechiul continent european și l-au cultivat în America. În secolul al XIX-lea, cultivarea mărului a cunoscut o dezvoltare spectaculoasă, selecționându-se noi soiuri, mai gustoase și mai bine adaptate la mediu. Denumirea „măr” vine din latinescul *malum*, devenit *malus* (termen prezent și în numele științific al pomului), care înseamnă „rău”, făcând trimitere la nenumăratele mituri (inclusiv cel biblic) care văd în acest fruct un

simbol al „păcatului” primordial.

Valoarea nutritivă și terapeutică a mărului ne arată că este un aliment cu excepționale calități. Aportul energetic, de aproximativ 80 kcal, la un măr de mărime medie, provine din fructoză (un zahăr simplu, mai dulce decât zahărul rafinat) și din glucidele asimilate lent de către organism, ceea ce ajută la menținerea glicemiei sub control. Mărul acționează benefic asupra organismului, putând fi consumat înaintea unui efort fizic, deoarece conferă energie, în timpul efortului, încărcând organismul cu minerale și vitamine, și după efort, deoarece rehidratează și ajută la eliminarea toxinelor.

Coaja și partea dinspre exterior a pulpei concentrează cantități semnificative de **vitamina C** (10mg/100 g măr), de cinci ori mai multe decât miezul fructului, această vitamină fiind un puternic antioxidant, care contribuie la întărirea sistemului imunitar. Ca o consecință, diverșii compuși antioxidanți sintetizați prin consumul merelor reduc, spun specialiștii, riscul pentru cel puțin două tipuri de cancer – al ficatului și al colonului. Celelalte **vitamine** conținute – B1, B2, B5, B6, B9, PP, **vitamina A și Vitamina E** – fac din măr, în egală măsură, **o sursă de sănătate.**

Vitaminele din complexul B susțin o bună funcționare a sistemului nervos și a celui muscular, ameliorează calitatea țesuturilor, a pielii, a părului, sunt indispensabile metabolismului aminoacizilor și al proteinelor. Vitamina E este unul dintre cei mai activi agenți antiîmbătrânire. **Bogat în fibre** (2,5 g/100 g măr), acest fruct joacă un rol esențial în funcționarea optimă a tranzitului intestinal. Pectina, o fibră solubilă, specifică mărului, susține calitatea florei bacteriene, formează un fel de gel, în timpul digestiei, înconjurând lipidele și încetinind asimilarea lor. În mod tradițional, merele coapte sau crude (cu coajă) sunt folosite în combaterea constipației, deoarece conțin celuloză, în timp ce, sub formă de compot, sunt foarte utile în tratarea diareii și gastroenteritei. Cantitatea de **fibre** dintr-un măr (în jur de 5 g) este echivalentul fibrelor din 150 de grame de pâine albă sau a 200 de grame de legume proaspete.

Mărul are, în structura sa, și diverși alți compuși care **protejează împotriva virusurilor și a bacteriilor.** De asemenea, studii bazate pe statistici (nu numai tradiția) au demonstrat că **un măr**

pe zi reduce riscul bolilor Alzheimer și Parkinson. Consumul de mere ameliorează capacitatea respiratorie (calitate foarte utilă, în cazul fumătorilor) și **micșorează cu 20% riscul de a dezvolta un cancer pulmonar.**

Despre mere se mai spune că ar preveni cariile dentare, ceea ce nu este tocmai adevărat, în realitate, conținutul mare de zahăr natural favorizând apariția cariilor, dacă dinții nu sunt spălați după consumul fructului. În schimb, pulpa tare a mărului, prin masticare, face un masaj benefic pentru gingii, prevenind apariția bolilor parodontale.

Sâmburii de mere, în cantități mici, sunt inofensivi pentru organism. Aceștia conțin *amigdalină*, o substanță cianogenă, și, de aceea, nu se recomandă înghițirea, în număr mare, a sâmburilor. Un singur caz se cunoaște de otrăvire cu sâmburi de mere, persoana respectivă înghițind semințele provenite de la 20 de kilograme de mere (aproape o farfurie).

Uscarea merelor, ca și în cazul altor fructe, este una dintre cele mai vechi forme de conservare. În mediile tradiționale, încă se mai usucă felile de măr la soare. Industrial, uscarea se face prin expunere la fum de sulf și, ulterior, uscare. Merele uscate devin mult mai concentrate în zaharuri și conțin de șase ori mai multe calorii decât cele proaspete, pierzând însă vitamina C.

Ca și alte fructe sau legume produse în agricultura convențională, **mărul** poate conține, în cantități mici, reziduuri de pesticide (deși mult mai puține decât în cazul strugurilor și al căpșunilor, de exemplu). De aceea, se recomandă spălarea insistentă a merelor înainte de consum și, eventual, procurarea fructelor din culturile ecologice. De asemenea, merele vândute în hipermarketuri sunt conservate în spații răcoroase, unde cantitatea de oxigen este redusă prin procedee chimice, iar când merele sunt scoase la temperatura mediului ambiant se pot înmuia sau pot căpăta pete maronii.

Trebuie știut deci că un măr delicios ajută pe copil să fie sănătos!

**Ana-Maria Alucăi, clasa a VI-a A
Profesor coordonator, Emilia Cojocaru**

Cu acest material, Ana-Maria Alucăi a obținut premiul al II-lea la Concursul organizat de Consiliul Județean Neamț, *Un măr delicios, un copil sănătos* – 1 iunie 2014

Mă numesc Ana-Maria Alucăi, am 12 ani și sunt în clasa a VI-a A, la Liceul „Vasile Conta” Tg. Neamț.

Cred că am venit pe lume într-o zodie norocoasă, Fecioară, pentru că s-a întâmplat să fie la începutul școlii, pe 6 septembrie 2002. Nu cred că zodia are legătură cu dorința unui om de a învăța, ci cred, cu adevărat, că dorința de a te educa vine în primul rând de la părinți, apoi din noi și abia apoi din necesitatea de a-ți face o carieră, de a fi un om complet.

Mie îmi plac toate disciplinele, mă simt în largul meu și la română, dar și la matematică, iubesc limba engleză, dar mă simt cel mai aproape de muzică. Muzica este pasiunea mea și prin ea mă simt alături de cei dragi.

La simpozionul „Un măr delicios, un copil sănătos” am participat la îndemnul doamnei diriginte, profesoara Emilia Cojocariu, care ne-a propus să scriem un eseu despre ceea ce înseamnă pentru noi acest slogan al concursului, despre ceea ce reprezintă consumul de fructe pentru sănătatea unui om. Eseul meu a fost selectat și a fost trimis la simpozion. Din momentul acela am început să am puține emoții, declanșate de faptul că îmi doream să câștig un premiu, mai ales că doamna profesoară avusese încredere în mine.

Așa s-a și întâmplat! Am fost anunțați să o însoțim pe doamna profesoară la Piatra-Neamț, împreună cu alți colegi implicați în proiect. Am intrat în atmosfera aceea plină de emoție și am așteptat cu sufletul la gură să fim strigați. Au trecut premiile speciale, mențiunile, premiul al III-lea... și... am fost strigată eu cu premiul al II-lea și numele instituției, Liceul „Vasile Conta”, care a primit un microscop performant de care se vor bucura toți cei care vor intra în laboratorul școlii. Evident că n-au lipsit coșurile cu mere delicioase pentru copiii sănătoși.

PARTICIPAREA LA TÂRGUL FIRMELOR DE EXERCITIU - O EXPERIENȚĂ UNICĂ

Magda Gavriloaia și Valentina Popa – clasa a XII-a
Profesor coordonator, Monica Asofiei

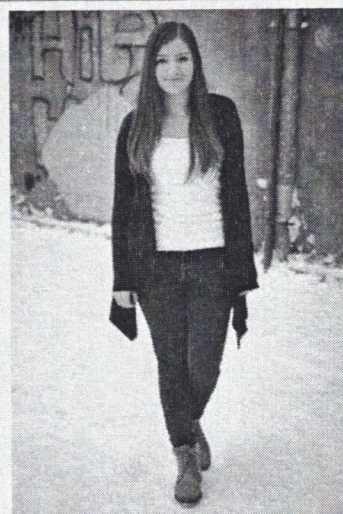
De la an la an, povestea se repetă, ceea ce diferă fiind echipa și conținutul poveștii. Îndrumați de profesori, clasele a XI-a sunt supuse unui test al abilităților în cadrul unei firme de exercițiu, ce pune la încercare răbdarea, perseverența și minuțiozitatea echipei, dar care valorifică, în același timp, cunoștințele de specialitate din cadrul orelor de curs.

Așadar, îndrumați de doamna profesoară Monica Asofiei, noi, clasa a XII-a A, am reușit să ducem firul poveștii mai departe, fir ce a ajuns, după un drum lung, în Pașcani, la târgul firmelor de exercițiu. Asta da satisfacție!

De data aceasta, doamna profesoară a coordonat firma „FE BUSINESS HELP SRL”, ce avea ca obiect de activitate reprezentarea media, dar și sondarea opiniei publice, acest lucru presupunând ajutorul nostru spre promovarea imaginii altor firme prin diverse metode: afișe, pliante, spoturi publicitare. Deși timpul pentru a ne pregăti pentru participarea în cadrul târgului a fost scurt, am reușit să ne mobilizăm și să terminăm, la timp, ceea ce ne-am propus – bineînțeles, după ce am fost într-o discordanță de idei...

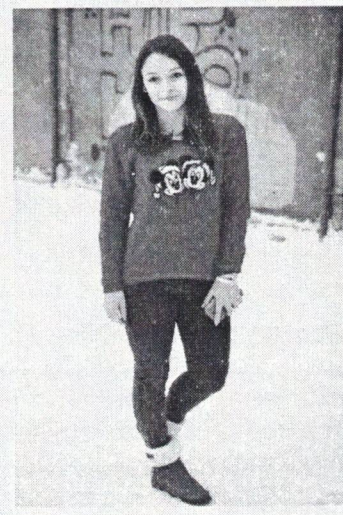
Emoții de toate tipurile și manifestate în toate modurile au existat, dar ce facem acum, că tot am ajuns? Singurul lucru era să ne bazăm pe doamna profesoară care, bineînțeles (!), avea emoții mai mari decât noi!... Nu a fost chiar așa de greu și, odată ce am terminat cu expunerea materialelor noastre, am uitat de emoții și am început să legăm prietenii cu ceilalți participanți. Acaparati de multitudinea de materiale expuse de noi, dar și de cromatica acestora, vizitatorii au început să apară. Inițial, fiind captivați de numărul celor ce admirau standul nostru, nu am reușit să ne dăm seama care erau propriu-zis vizitatorii târgului și care erau cei ce făceau parte din echipa de jurizare a concursului. Astfel, a trebuit să facem față tuturor întrebărilor, dar am reușit să ne susținem cu tărie punctele de vedere și să răspundem concis fiecăruia, fiind siguri pe forțele noastre, în ciuda emoțiilor.

Cei din echipa de jurizare a concursului au fost extrem de atenți la fiecare material în parte, întinzându-ne niște capcane, pentru a ne testa abilitățile, întrebându-ne chiar dacă am putea activa pe piața reală, însă atenția lor a fost orientată și spre numărul de tranzacții realizate cu echipele adversare, spre activitatea firmei și spre ofertele acesteia, într-un mod mai explicit. Totuși au punctat și modul în care ne-am exprimat ideile și concepțiile.

Magda Gavriloaia și Valentina Popa sunt eleve în clasa a XII-a A și, în perioada 3 – 4 aprilie 2014, la Târgul Regional al Firmelor de Exercițiu – Pașcani, au reprezentat „FE BUSINESS HELP SRL”, împreună cu celelalte colege ale lor, Ana Maria Boboc, Adina Sofica, Cosmina Iacob, Florentina Manolachi, Ioana Olariu și Georgiana Gherasim. Concursul a fost organizat de Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga”.

Magda dorește să urmeze Facultatea de Psihologie, iar Valentina vrea să devină medic.

În cadrul acestui târg și, în afară de concursul la care am participat cu toții, a existat un concurs numit „Virtual Business Challenge”, la care au participat doar managerii firmelor de exercițiu. Acolo aceștia au trebuit să se grupeze în echipe de câte 4 persoane și să se gândească la un plan de afaceri pentru a crea o nouă întreprindere. Managerul firmei

noastre a fost Magda Gavriloaia, care ne-a povestit că a mers cu mari emoții acolo, neștiind ce o așteaptă. Ne-a dat de înțeles că a fost destul de dificil pentru că, într-un timp foarte scurt, trebuia gândit un plan care să impresioneze, să fie realizabil și să-i mulțumească pe toți membrii noii echipe formate. Dintre toate, mărturisește că cele mai mari emoții le-a avut la prezentarea

noului plan de afaceri, pentru că doamnele din juriu au pus multe întrebări legate de modul în care au de gând să pună în aplicare ceea ce și-au propus. Din fericire, au reușit să impresioneze, iar locul 1 le-a fost atribuit, cu felicitările meritate.

Munca depusă, emoțiile trăite nu au fost în zadar, iar echipa noastră a fost răsplătită printr-un număr de 4 premii, obținute la categorii diferite: Premiul I, pentru „Cea mai frumoasă mascotă”, Premiul al II-lea, obținut pentru „Cea mai bună prezentare în limba engleză”, Premiul al III-lea, pentru „Cele mai multe tranzacții” și, nu în ultimul rând, Premiul I în cadrul concursului „Virtual Business Challenge”.

Astfel, prin toate premiile cu care ne-am întors acasă, am reușit să facem mândri pe membrii echipei, pe doamna profesoară coordonatoare, căreia ținem să-i mulțumim, dar și pe toți cei ce reprezintă instituția în care învățăm. Acum putem povesti din experiențele noastre și dorim să încurajăm toți elevii care au ocazia să se implice într-o astfel de activitate.

FE FLORA SRL

Irina Sceastliivaia, clasa a XI-a B

Firma de exercițiu „FE FLORA SRL” a luat naștere din inițiativa elevilor clasei a XI-a B a Liceului „Vasile Conta” Tg.-Neamț de a face o muncă de tip caritabil și de a confecționa aranjamente florale. Prima noastră experiență a fost în luna iunie, când am confecționat aranjamente florale cu sprijinul doamnei profesoare Anișoara Ioniche, și le-am oferit mămicilor din Spitalul „Sf. Dimitrie” Tg.-Neamț.

Bucuria de a dăruți ceva la care am muncit ne-a determinat să ne dorim să facem mai mult, să dezvoltăm o afacere în care să promovăm lucrul în echipă și lucrul manual.

După acest eveniment, am hotărât să înființăm o firmă având ca obiect de activitate confecționarea și comercializarea de aranjamente florale. Ne dorim ca firma noastră să devină din ce în ce mai populară pe piață și, pentru aceasta, lucrăm în echipă și muncim pentru a ne atinge scopul. Prin „FE FLORA SRL” dobândim competențe antreprenoriale, ne implicăm în acte educative, ne autoevaluăm cunoștințele dobândite la orele de curs.

Activitatea desfășurată în firma de exercițiu ne ajută să promovăm munca prin cooperare, lucrul în echipă, iar transferul de cunoștințe de la profesorul coordonator la elevi se face mult mai eficient.

Prin firma de exercițiu se urmăresc stimularea creativității elevilor prin schimbul de idei, implicarea și încurajarea elevilor în procesul de stabilire a ideii de afaceri, dezvoltarea la elevi a gândirii critice și, nu în ultimul rând, motivarea elevilor.

FII ȘI TU CHIMIST!

Sebastian Olaru, clasa a VIII-a B

Mă numesc Olaru Sebastian și sunt elev în clasa a VIII-a B, la Liceul „Vasile Conta” Târgu-Neamț, și sunt mândru să fiu premiat cu Premiul întâi la Concursul de Chimie „Magda Petrovanu”, ediția a VI-a, desfășurat la Facultatea de Chimie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în

data de 12 aprilie 2014.

„Chimia este știința care studiază compoziția, structura și proprietățile substanțelor, modificările lor prin regruparea atomilor componenți, precum și combinațiile noi ale substanțelor rezultate în urma acestor modificări.” Aceasta este definiția științifică, corectă, completă și, din punctul meu de vedere, puțin cam puerilă. După părerea mea, chimia este o știință a materiei și a transformărilor sau mai pe scurt este o știință a lumii înconjurătoare.

Peste tot în natură găsim tot felul de fenomene chimice: de la fotosinteza plantelor, putrezirea buștenilor, schimbarea culorii frunzelor în arămiu toamna, ruginirea fierului și acrirea laptelui, până la arderile și reacțiile electrochimice din sistemul nervos al organismului uman. Într-un procent foarte mare, fenomenele din Univers sunt fenomene chimice.

Înainte de a povesti ce s-a întâmplat la concursul de chimie, vreau să menționez câteva date despre **Magda Petrovanu**, aflate dintr-un material ce se afla într-o mapă pe care am primit-o, pe a cărei copertă era și îndemnul: „Fii și tu CHIMIST!”

Cercetător remarcabil, distins cadru didactic, prof. univ. dr. doc. Magda-Noela Petrovanu a contribuit cu dăruire și profesionalism la formarea de specialiști în domeniul chimiei, la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

S-a născut la 27 decembrie 1923, în Iași, unde a urmat Liceul „Notre Dame de Sion”. În 1946 a absolvit Facultatea de Științe, secția fizico-chimice a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, ca șefă de promoție, cu diploma „Magna cum laude”. S-a dedicat activității didactice cu un devotament explicabil prin fire, rămânând ca un profesor fascinant, de mare autoritate didactico-științifică, cu o logică riguroasă și o claritate desăvârșită. Prin vasta sa cultură, competență, înaltul profesionalism, apropierea sufletească de toți cei cu care interacționa, prof. univ. dr. doc. Magda-Noela Petrovanu a fost un remarcabil fondator de școală de chimie organică în Iași, lucru recunoscut și apreciat și dincolo de granițele țării.

După o bogată activitate de peste cinci decenii, prof. univ. dr. doc. Magda-Noela Petrovanu a trecut în neființă în ziua de 25 iulie 2008 și a fost înmormântată în Cimitirul „Eternitatea” din Iași.

Pentru mine, Concursul de chimie a fost cea mai mare realizare a mea de până atunci. M-am pregătit mult pentru acel concurs. Până și pe drum spre Iași, eu și alți doi colegi și totodată concurenți repetam formulele chimice și rezolvam încă o dată exerciții, chiar în autocar.

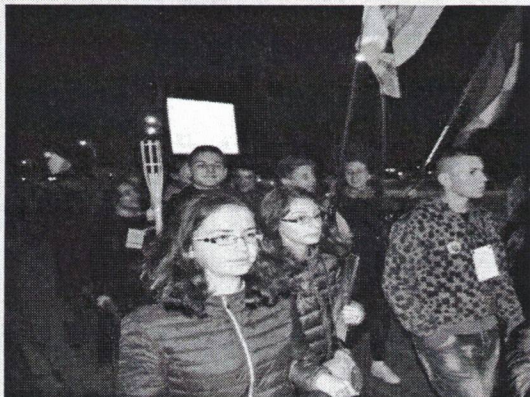
Ajuns acolo, am fost impresionat de măreția și frumusețea Universității „Alexandru Ioan Cuza”, de Sala pașilor pierduți, de Aula Universității, iar când am intrat în Amfiteatrul în care trebuia să susțin concursul, un roi de fluturi parcă eclozaseră în stomacul meu. Când au fost înmânate subiectele, în fața ochilor vedeam zburând zeci de formule și ecuații chimice pe secundă. M-am liniștit, m-am concentrat și am reușit să le așez la locul lor, formulând răspunsuri corecte, care mi-au adus acest premiu valoros.

Vreau să particip și în acest an școlar la acest concurs și îmi doresc din suflet să obțin același rezultat.

TÂNĂRUL DIN PETRODAVA

Bianca Trifan, clasa a VII- a A

Motto: „Pierzi în viață ani și la moarte cerșești o clipă” (Nicolae Iorga)

Trifan Bianca are 13 ani, este elevă în clasa a VII-a A a Liceului „Vasile Conta” Tg.-Neamț și este născută în zodia Vărsător. În timpul liber, îi place să citească, să asculte muzică sau să stea cu prietenii. Face parte din ATOR, filiala Tg.-Neamț.

În perioada 17 - 19 octombrie 2014, un grup de elevi din clasele a VII-a A și a IX-a A de la Liceul „Vasile Conta”, împreună cu doamna profesoară de religie Maria Moisiu, a avut onoarea de a participa la activitatea „Tânărul din Petrodava”, organizată de Asociația Tinerilor Ortodocși Români și de Protopopiatul Piatra-Neamț.

În prima zi, am fost primiți cu multă căldură sufletească de organizatori, am făcut cunoștință unii cu alții, după care am participat la o rugăciune în comun, oficiată de părintele Nicodim Petre, reprezentantul Mitropoliei de Iași, împreună cu alți preoți. Seara, am fost cazați la familiile

creștine, care s-au dovedit a fi gazde deosebite, tratându-ne ca pe niște oaspeți speciali.

În cea de-a doua zi, a avut loc o conferință cu tema „Timpul vieții noastre – dar al lui Dumnezeu și început al veșniciei”, la care au participat 350 de tineri din toată Moldova. Aici ni s-a vorbit despre această temă, după care noi, elevii, am pus întrebări specifice, apoi am fost împărțiți pe grupe care purtau nume de sfinți. Fiecare grupă era coordonată de moderatori din rândul profesorilor de religie sau al preoților. Aici am jucat jocuri de autoprezentare sau de cunoaștere, împrietenindu-ne cu ceilalți și descoperind că avem multe lucruri în comun. De asemenea, ne-au plăcut întrecerile sportive, la care am participat cu mult entuziasm, plimbarea cu telegondola noaptea și focul de tabără de pe platoul Cozla, unde am cântat mai multe cântece de tabără.

În ultima zi, am participat cu multă credință la Sfânta Liturghie de la Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din Mărăței II, dând răspunsuri la strană, apoi am servit masa de prânz. După-amiază, am susținut un program artistic noi, filialele A.T.O.R și A.S.C.O.R. din Moldova, și ne-am luat rămas-bun unii de la alții, schimbând impresii și adrese, cu lacrimi în ochi că ne despărțim.

În concluzie, pot să afirm că mi-au plăcut mult aceste activități extrașcolare, întrucât sunt atractive, ne ajută să comunicăm unii cu alții, să legăm noi prietenii și ne învață cum să ne petrecem timpul acestei vieți astfel încât să dobândim viața veșnică.

„ZILELE SFÂNTULUI PAISIE DE LA NEAMȚ” - EDIȚIA I

Moisii Gabriela, clasa a IX-a A

Moisii Gabriela este născută la data de 2 noiembrie 1999, se află în zodia Scorpion și este elevă în clasa a IX-a A, profil Pedagogic, la Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț. Ca hobby-uri, îi place să citească, să compună eseuri și să călătorească.

În anul 2013, a obținut Mențiune la Olimpiada de Religie, faza județeană. În prezent este membră ATOR, Filiala Tg.-Neamț, și a participat la mai multe tabere educative.

„Am ales acest liceu pentru că este o școală cu prestigiu și cu profesori bine pregătiți. Am optat pentru *profilul Pedagogic* deoarece îmi place să lucrez cu copiii și cred că în viitor voi alege o carieră didactică.”

În perioada 28-29 noiembrie 2014, noi, membrii ATOR Tg.-Neamț, am avut bucuria de a organiza prima ediție a „Zilelor Sfântului Paisie de la Neamț”. La această manifestare au participat în jur de 80 de tineri, liceeni și studenți de la Asociațiile Tinerilor Ortodocși din Moldova, din care fac parte și elevi de la clasa a IX-a A, din liceul nostru.

Tema întâlnirii a fost „Rugăciunea inimii – dar al lui Dumnezeu și început al mântuirii”. Acțiunile desfășurate pe parcursul celor două zile au avut loc la Sala de ședințe a Protopopiatului Tg.-Neamț, dar și la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Veniamin Costachi” – Mănăstirea-Neamț.

Vineri, 28 noiembrie 2014, participanții au fost întâmpinați, cu drag, de către gazde la Protopopiatul Tg.-Neamț. Programul a continuat cu o vizită la Cetatea Neamțului, unde părintele Nicodim Petre, reprezentantul Mitropoliei Iași, a rostit un cuvânt de bun venit, după care, în Paraclisul Cetății, a fost susținut un concert de colinde în amintirea mării sărbători creștinești *Nașterea Domnului*. Apoi, tinerii au mers la Biserica *Sfântul Haralambie* împreună cu părintele Filip Marian, unde au făcut rugăciunea de seară, după care au fost găzduiți la Seminarul Teologic Neamț, fiind antrenați în jocuri de cunoaștere și comunicare.

Sâmbătă, 29 noiembrie, am început programul cu Sfânta Liturghie la Mănăstirea-Neamț, în frunte cu un sobor de preoți, iar răspunsurile de la străună au fost date de elevii de la A.T.O.R.

O altă activitate interesantă a fost vizita de la Muzeul Mănăstirii Neamț, un loc plin de tradiție și istorie creștină. De asemenea, am participat la o conferință educativă, unde am aflat cum trebuie să rostim rugăciunea inimii ca să ne fie de folos aici, în viața pământească, dar și în cea de dincolo. Astfel, noi am pus la urmă întrebări, iar părintele Nicodim ne-a răspuns cu multă înțelepciune, captându-ne atenția și luminându-ne mintea. Apoi, fiecare filială a prezentat câte un material deosebit despre viața și activitatea Cuviosului Paisie de la Neamț.

În încheiere, am dat interviuri unei televiziuni, prin care ne-am împărtășit impresiile frumoase despre această activitate interesantă, după care am schimbat adrese și ne-am despărțit, luând fiecare dintre noi amintiri de neuitat din aceste zone încărcate cu liniște, păzite de o strașnică și măreață cetate.

SFÂNTUL PAISIE DE LA NEAMȚ

Gabriela Moisiu, clasa a IX-a A

„Minunat este Dumnezeu între Sfinții Lui” (Psalmul 68,36)

Sfântul Cuvios Paisie Velicicovschi sau de la Neamț s-a născut în orașul Poltava din Ucraina, pe data de 21 decembrie 1722. Tatăl său se numea Ioan și era protoiereu al Poltavei, iar mama sa, Irina, era o femeie credincioasă. Rămânând orfan de tată încă din copilărie, în anul 1735, a fost dat de mama lui să învețe carte la Academia Teologică din Kiev. După patru ani, a intrat în viața monahală, la Mănăstirea Medvedovski, primind numele de Platon.

În anul 1743 se retrage în țările române, stabilindu-se, mai întâi, la schitul Dălhăuți, județul Buzău, ce se afla sub îndrumarea duhovnicească a starețului Vasile de la Poiana Mărului. Aici a învățat limba română, a deprins rugăciunea inimii, precum și celelalte practici ale vieții contemplative.

În anul 1746 a ajuns la muntele Athos, în Grecia, după care a primit schima mică de la starețul Vasile de la Poiana Mărului, primind numele de Paisie. Se stabilește apoi la Mănăstirea Pantocrator, unde este hirotonit preot și întemeiază o obște monahală în Schitul Sfântul Prooroc Ilie, nevidu-se aici și adunând în jurul său 64 de călugări români, ucraineni și ruși.

În vara anului 1763, Sfântul Paisie, împreună cu ucenicii săi, se întoarce în Moldova, la Mănăstirea Dragomirna, pentru a revigora viața monahală de acolo cu experiența dobândită în Sfântul Munte. Cuviosul a fixat anumite canoane după care trebuia să se conducă obștea, având la bază modelul regulilor monahale ale Sfântului Vasile cel Mare și al altor sfinți părinți. De asemenea, formează o obște mare, de 350 de călugări, și traduce, împreună cu ucenicii săi români, o parte din scrierile filocalice ale Sfinților Părinți, devenind, astfel, ctitorul Filocaliei în limbile română și slavonă.

În toamna anului 1768, din cauza invadării Bucovinei de către armatele străine, mii de familii de țărani se refugiase în pădurile din jurul Mănăstirii-Dragomirna. Iarna, cuviosul a mutat pe călugări într-o jumătate de mănăstire, iar cealaltă jumătate a pus-o la dispoziția mirenilor săraci, bătrâni și a mamelor cu copii. Din cauza vitregiilor sorții, obștea de aici, în frunte cu starețul Paisie, a fost nevoită să se strămute la Mănăstirea-Secu, în ziua de 14 octombrie 1775, dar, după patru ani de nevoință, datorită faptului că numărul monahilor care formau obștea crescuse, s-au mutat în marea lavră de la Neamț.

La 30 octombrie 1794, cuviosul Paisie s-a îmbolnăvit greu, dar, după câteva zile, și-a revenit, participând la Sfânta Liturghie și împărtășindu-se cu Trupul și Sângele Domnului. Pe data de 15 noiembrie, după ce i s-a citit canonul de ieșire a sufletului, și-a dat duhul în mâinile lui Hristos, la vârsta de 72 de ani.

Sfântul Paisie de la Neamț a rămas în memoria poporului român ca fiind unul dintre cei mai străluciți slujitori ai monahismului ortodox, înnoitor al vieții duhovnicești în mănăstirile din Moldova și iscusit traducător al scrierilor Sfinților Părinți din limba greacă în limbile română și slavonă, rugător și împlinitor al faptelor milei creștine.

Pentru faptele lui mărețe, Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat ca sfânt pe Cuviosul Paisie în anul 1988 și este sărbătorit pe data de 15 noiembrie a fiecărui an.

Așa cum mărturisea părintele stareț Ciprian Zaharia al Mănăstirii-Bistrița din județul Neamț, „mănăstirile care trăiesc în duhul lui Paisie se transformă în adevărate uzine de spiritualitate ce produc curentul electric al duhovniciei ortodoxe și-l trimit în sufletele oamenilor, spre a deveni luminoase”.

VIZITĂ PE ȚINUTURI MARAMUREȘENE...

Maria Alexandra Chihai, clasa a XI-a B

Fiecare moment în care ne lăsăm liberă imaginația și dăm frâu liber creativității ne face mai fericiți și mai încrezători.

„Săptămâna altfel” este dedicată exclusiv activităților în care elevii se implică: muncesc, se distrează, dar și învață lucruri esențiale.

Toată această perioadă este stabilită după planuri de idei realizate de cadrele didactice și elevii care au libertatea de a alege și dezvolta propria activitate, cum ar fi: jocuri sportive, spectacole, vizionarea de filme documentare, concursuri ș.a.

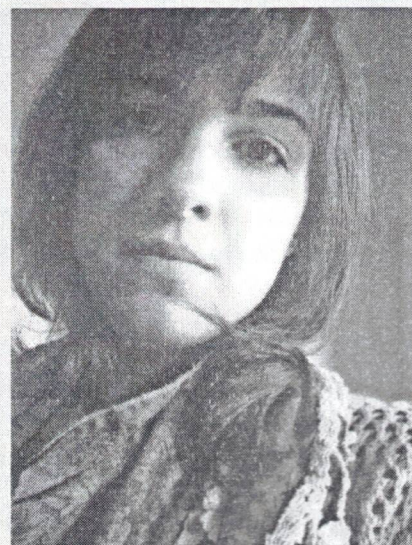
Profitând de timpul dedicat activităților extrașcolare, am decis împreună cu domnii profesori organizarea unei excursii în Maramureș.

Ceea ce ne-a determinat să alegem această zonă sunt frumusețea ținutului, originalitatea tradițiilor și tezaurul istoric.

Câteva dintre descoperirile noastre au fost:

- ✓ **„Biserica din lemn” din Maramureș:** loc sfânt care, prin frumusețile și construcția sa, creează o atmosferă de liniște și pace;
- ✓ **„Cimitirul Vesel”:** reprezintă pata de culoare a acestui ținut, păstrând, de altfel, o tradiție frumoasă specifică zonei;
- ✓ **„Memorialul durerii”, Sighet** – este un loc în care am văzut realitatea tristă a unei perioade istorice sumbre.

Trecând peste fiorii aduși de „Memorialul durerii”, această zonă superbă din țara noastră s-a dovedit a fi, într-adevăr, „o gură de rai”. Am descoperit, astfel, imaginea ținutului de basm, ascuns dincolo de Carpați.

Maria-Alexandra Chihai, în vârstă de 17 ani, este elevă în clasa a XI-a B la Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț. Este născută în zodia Rac și are ca hobby-uri lectura și sportul.

ACTIV PARC - SUPRADOZĂ DE ADRENALINĂ

Luciana Cojocaru și Alexandra Pintilie, clasa a VIII-a B

Cu toate că după terminarea tezelor nu mai așteptam vacanța, pentru că eram deja liberi, trăind cu toții un sentiment de detașare, am așteptat până la urmă sfârșitul oficial al școlii, deoarece atunci, chiar în ultima zi, mergeam în excursia de sfârșit de an. Chiar dacă la început se planificase o excursie de câteva zile, doamna

dirigintă ne-a oferit o soluție mai simplă: **Activ Parc**. Un loc în care niște „mămuțici” ca noi aveau să se zbânteie libere prin copaci, un loc unde am fi putut țipa (cel puțin teoretic, dacă ținem cont de faptul că parcul este amplasat lângă o pădure) și un loc unde am fi putut să ne testăm agilitatea și rezistența fizică.

În parc se găsesc numeroase trasee suspendate ce te fac să simți adrenalina. Atracția parcului este însă *tiroliana*, aflată la cea mai mare înălțime dintre toate celelalte. Noi, „mămuțicile” clasei a VIII-a B (voiam să spun „distingii elevi”!), ne-am distrat pe cinste, după instructajul făcut de ghizii noștri. Ne întreceam la cine termină mai repede un traseu (de parcă ar fi putut doi copii parcurge aceleași obstacole, în același timp), pentru ca, mai apoi, să ajungem la unul dintre cele mai grele trasee, cu sfori suspendate, ce nu te lăsau să îți pierzi concentrarea niciun moment. Mai mult, unii doreau să ajungă direct la acel nivel, crezând că cele pentru începători sunt ușoare (lucru perfect adevărat!).

O altă parte frumoasă a fost și tirul cu arcul, activitate în care râsul era elementul forte (pardon, concentrarea!). Mai pe lângă țintă, mai în spatele ei, toți ne-am încercat norocul. Am avut însă antrenori buni, care ne-au ajutat să nimerim cât mai aproape de ținta noastră. Așezarea planetelor (cum spune doamna dirigintă) i-a ajutat pe câțiva norocoși să nimerescă ținta, unii chiar aproape de centrul roșu.

La sfârșitul zilei, părise că timpul a trecut prea repede, dar, cu multele activități incluse în program, nici nu se putea altfel. Deși au trecut câteva luni de la acea excursie, momentele frumoase pe care le-am petrecut, amintirea adrenalinei consumate, savoarea înghețatei care ne-a răcorit la lumina apusului rămân încă bine înfipte în materia noastră cenușie.

ARIPI PENTRU SUFLETE

Diana Murariu, Maria Apostol, clasa a VIII-a B

Am vizitat Iașiul noi, elevii claselor a VIII-a B și a VII-a B de la **Liceul „Vasile Conta”**, copiii de la Complexul „**Ozana**” din Tg.-Neamț, într-o zi de duminică în care culorile toamnei galben-arămii se amestecau cu nuanțele de albastru și gri ale unui cer luminat doar de razele

ascunse ale soarelui, întocmai cum se înfiripau firele prieteniei între copiii care mergeau în excursie. Într-o clipă, cuvintele s-au completat unele pe altele, glasurile s-au amestecat și au încălzit aerul rece, zâmbetele celor mici dominând fețele cuprinse de lumină.

Această excursie a fost un prilej de a cunoaște niște copii cărora destinul le-a oferit altceva în locul familiei. E greu de spus dacă noi suntem mai norocoși pentru că avem părinții alături... Cu siguranță că Bunul Dumnezeu a avut grijă să-i binecuvânteze cu altceva... Cu toții s-au dovedit prietenoși, iar cei mici realmente s-au lipit de brațele noastre. Bucuria lor a fost molipsitoare, deoarece și noi ne bucuram, văzându-le fețele pline de lumină și fericire ori de câte ori poposeam la câte un obiectiv turistic.

Am fost impresionați de plantele frumoase și, în același timp, bizare care ne înconjurau de o parte și de alta în serele **Grădinii Botanice**. La **Pallas Mall** scările rulante au fost o adevărată provocare pentru ei, iar întreg spațiul comercial s-a dovedit un tărâm de vis. Copiii mai mari ne-au însoțit spre seară la **Teatrul Național „Vasile Alecsandri”** din Iași, unde împreună am fost fascinați de spectacolul **Pălăria florentina**. În pauză, ne-am reîntâlnit, povestind și retrăind întâmplările amuzante...

Excursiile înseamnă o scurtă stare de bine, o încercare fericită de a opri timpul în loc, de a oferi zâmbete necondiționate. Excursia la Iași a însemnat un dram de fericire în inimile noastre, o lecție de viață despre bunătate!

Palmierii și cactușii au adus nuanțe de verde, simbol al echilibrului vieții, iar actorii au conturat pe fețele noastre, precum marii pictori pe șevalet, râsete și bucurie.

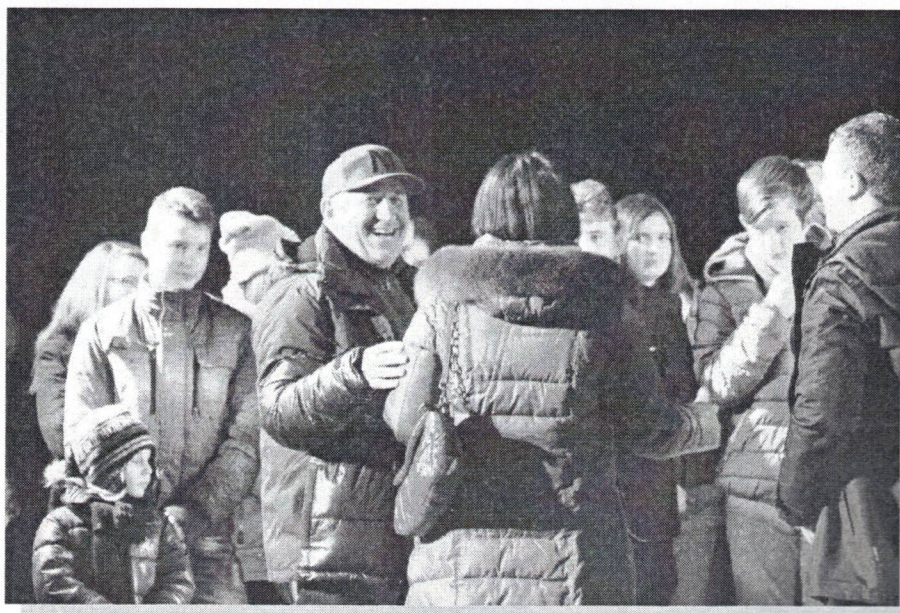
În urma unei propuneri de nerefuzat, pe data de 2 decembrie, câteva clase, împreună cu câțiva profesori am pornit spre Bacău, la **Teatrul Municipal „Bacovia”**, pentru a vedea minunata operă, „O scrisoare pierdută”, de Ion Luca Caragiale, transpusă într-o minunată piesă de teatru, având, în rolul personajului Nae

Cațavencu pe bine-cunoscutul Marcel Iureș, un actor român cunoscut și în străinătate, datorită rolurilor pe care le-a jucat și care l-au consacrat.

Așa că ne-am urcat în autocar și am pornit la drum împreună cu doamna directoare Karina Cojocariu, doamnele profesoare Daniela Cristea, Nicoleta Baciuc, cu domnul profesor Emanuel Sandu și cu alte două cadre didactice. Toți copiii eram cam de aceeași vârstă. Toți eram din clasele a VII-a și a VIII-a. Desigur, toți știam de faptul că nu vom ajunge prea devreme acasă. Însă nimeni nu s-a întristat. Nu pot să nu menționez grija pe care doamna profesoară Daniela Cristea ne-a purtat-o, dat fiind că, înainte de plecare, ne-a numărat pe toți cu mare atenție și migală de pe lista dumneaei!

Așezați cu toții la locurile noastre, am pornit spre Bacău. Condițiile nu prea prielnice de iarnă au făcut ca drumul să dureze aproximativ două ore și jumătate. Însă, pe tot parcursul drumului, în autocar nu s-au auzit decât râsete și bucurii. Domnul Emanuel Sandu a râs și a glumit cu toți elevii, dar le-a și oferit informații despre locurile pe unde au trecut.

Parcă vrăjiți de atmosferă, nu am observat ce repede a trecut timpul. Eram deja la Teatru. Am intrat, iar cei de acolo ne-au înmănat biletele. Am intrat în sală, unde ne-am

ocupat locurile corespunzătoare, așteptând cu nerăbdare începerea spectacolului. Luminile s-au stins. Spectacolul a început. Am fost uimiți de interpretarea actorilor și de decorul din spatele lor. Nu am putut să nu observăm, de asemenea, că nu eram singurii interesați de piesa de teatru. Sala era plină. Fascinați de acțiunea operei, nu am observat cum a trecut timpul. Piesa s-a sfârșit, iar toate persoanele au părăsit sala. Însă noi nu! Spre surprinderea noastră, am urcat pe scenă, unde am făcut poze cu câteva dintre personajele principale ale operei.

Am plecat de la Teatru. Desigur, tuturor le era foame, așa că am decis să mergem la McDonald's, să mâncăm ceva. Era ora 11. Fiecare ne-am luat ce-am vrut și am mâncat pentru a ne potoli foamea. Sunt sigur că tuturor le-a plăcut partea aceasta. După vreo jumătate de oră, am plecat de la McDonald's înapoi spre casă, unde ne așteptau părinții. Atmosfera din autocar a fost la fel de veselă ca la venire: toți râdeau și cântau.

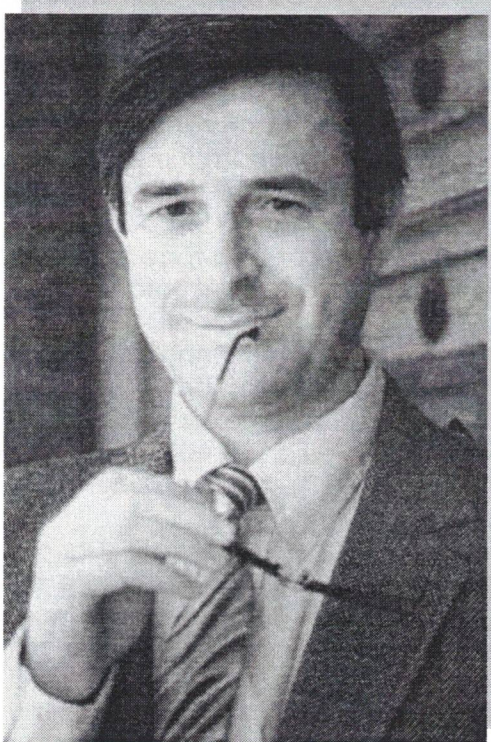
Anunțați de domnul profesor Emanuel Sandu că suntem aproape de orașul Târgu-Neamț, cu toții ne-au sunat părinții să le spunem că vom ajunge cu bine acasă. Autobuzul a oprit la școală, unde toți și-au luat rămas-bun.

Marți, 2 decembrie 2014, de la ora 19:00, pe scena Casei de Cultură „Vasile Alecsandri” din Bacău, a avut loc reprezentația cu piesa „O scrisoare pierdută”, de I.L. Caragiale, într-un spectacol semnat Alexandru Dabija, cu muzică de Ada Milea.

Au urcat pe scenă: Nae Cașavencu – Marcel Iureș, Agamemnon Dandanache – George Mihăiță, Ștefan Tipătescu – Marius Florea Vizante, Zaharia Trahanache – Valentin Teodosiu, Tache Farfuridi – Florin Dobrovici, Iordache Brînzovenescu – Eugen Racoți, Ghiță Pristanda – Dragoș Huluba, Un cețășean turmentat – Dorina Chiriac, Zoe Trahanache – Mihaela Teleoacă, Ionescu, Popescu – Dan Rădulescu.

DESPRE ENS SAU ARTA SMULGERII ACTULUI

TEXT-SUPORT: *FUGA II: „SĂ NU PIERDEȚI CUMVA ACTUL ACESTA...”*

Profesor: Oana Filip

În spațiul cultural românesc, Ioan-Petru Culianu reprezintă o combinație inedită între inteligență surprinzătoare și cultură impresionantă, între intuiție savantă și erudiție disciplinată. Interesant este că această combinație genială va reuși să demonteze canoanele universitare din domeniul istoriilor religiilor și al antropologiei culturale ale perioadei 1970 – 1980.

Datele biografice sumare pun în evidență opțiunea lui Culianu, încă de pe băncile liceului, de a-și asuma „un maestru pe măsura energiilor sale intelectuale” în persoana celebrului scriitor Mircea Eliade, în vremuri tulburi, când Eliade era exilat și inaccesibil discipolului autoselectat. „Schimbul viu”, adică marea întrevedere, se va produce în spațiul european: în 1986 Mircea Eliade îi aranjează să țină două conferințe la Chicago, după care, în anul următor, asistă la teza de doctorat de la Sorbona ca președinte al juriului. Tot cu ajutorul lui Eliade va

publica, în mari tiraje și la edituri prestigioase, trei lucrări fundamentale: *Eros et magie à la Renaissance. 1484. The Tree of Gnosis: Gnostic Mythology from Early Christianity to Modern Nihilism* și *Out of this World. Otherworldly Journeys from Gilgamesh to Albert Einstein*.

„Arta fugii” trebuia să fie volumul de debut al lui Ioan-Petru Culianu și să apară în 1971, la Editura „Eminescu”, dar, după ce inițial volumul scăpase de cenzură socialistă, a fost dat la topit. Topirea volumului înseamnă momentul decisiv în care fînărul scriitor se hotărăște să riște totul pentru a pleca din spațiul concentraționar al culturii române. Abia la aproape două decenii distanță, Editura „Polirrom” (Iași, 2002) îl republică în ediție postumă.

În volumul adus în discuție, autorul reunește o serie de povestiri eterogene, de dimensiuni variabile, scrise în Iași și în București, până la plecarea sa în Italia. Influența vizibilă a prozei lui Joyce se regăsește în permanenta încercare de asociere a experimentului structural occidental de ultimă oră de tradiție, aflată sub semnul unei căutări inițiatice profunde, surprinzătoare pentru vârsta autorului. Călătoriile sale prin mahalalele obscure ale Bucureștilor în căutarea inițiatilor se regăsesc, literar, într-o căutare interioară din care nu lipsesc ludicul, revelația și conștiința, tragică uneori, a superiorității spirituale. Deseori, el abordează, în cheie fantastică (împrumutată din nuvelele lui Eliade), tema vieții-labirint, rod al nopților de insomnie metafizică prin care autorul ieșea din timp și fugea din lume.

Povestirea scurtă *Fuga II: „Să nu pierdeți cumva actul acesta...”* surprinde chiar și un cititor nespecializat. Protagonistul este un ins anonim (fără biografie, fără chip și, aparent, fără personalitate), căruia un funcționar anonim îi eliberează un act, și el anonim, dar de o importanță deosebită: este în măsură să certifice garanția de normalitate față de ceilalți („singura dovadă a existenței, valorii scopului dumneavoastră”). Printr-un joc bizar al unui destin ce ar fi putut fi irecuperabil, actul este sustras de o țigană imediat ce părăsește încăperea. Un cititor avizat regăsește în această secvență a furtișagului o simetrie compozițională cu eroii lui Eliade, care parcurg un itinerar inițiativ odată ce asistă, fără voia lor, la o invazie de semne: Realul banal, mediocru – Irealul populat de personaje mitologice. Căci țigancă hoată din povestirea lui Culianu poartă un nume cu semnificații multiple: numele său, Ens, pare o decupare sugestivă a latinescului *sensus*. În plus, sub înfățișarea acestei țigănci (pendularea Eliade – Culianu e evidentă: și profesorului Gavrilescu din *La țigănci* i se ceruse – fără succes – să ghicească pe fata ascunsă sub valuri drept țigancă) se

ascunde un alt funcționar anonim care îi determină pe toți păgubiții anonimi să solicite, la nesfârșit („uneori ani întregi acolo”), eliberarea aceluiași acte.

Abia întors la funcționarul inițial, află că făcuse dovada unei cumplite erori umane: aceea de a fi cuprins de spaimă, adică de a-și fi recunoscut propria vulnerabilitate, prin conștientizarea sinelui. Mai mult, asistă la o mărturisire stupefiantă din partea funcționarului: nimeni nu are un asemenea act și, chiar dacă l-ar avea, acesta nu are nicio valoare.

În realitate, textul descrie mecanismele unui sistem totalitar ce reproduce esența sistemului real: „E un control asupra lumii. E un aparat uriaș care controlează lumea”. Actul poate însemna o necesitate a umanității: drepturi, personalitate, identitate. Oferirea acestui act simbolizează impresia falsă pe care sistemul încearcă să o lase maselor de oameni pe care îi controlează, aceea că fiecare individ se bucură de privilegiul cât timp face parte din comunitate. Pierderea documentului este, de fapt, realitatea cu care se confruntă omul de rând. Lipsiți de drepturi, unii încearcă să și le ceară din nou, dar sunt împiedicați, de teamă de a nu fi „descoperiți”. Descoperirea absenței actului de către autorități simbolizează felul în care sistemul se descotorosește de indivizii nedoriți sau opozanți („tratamentul duos” este o cruntă ironie la adresa torturilor din închisorile comuniste), fără a întâmpina niciun obstacol, deoarece motivul este totdeauna același, bine întemeiat: privarea de drepturi, absența libertății de exprimare („Dacă e un om tare, tace ca peștele”), anularea identității, distrugerea relațiilor interumane („Peste tot e o nesigurantă veșnică”).

Chiar și funcționarii, adevărate instrumente de propagandă, pot fi înlăturați: „Dar nici eu, de pildă, care fac parte din acest aparat, nu pot să sper că până la moarte un necunoscut nu mă va legitima”. Acest mecanism funcționează atât de bine încât „niciodată un om fără act nu va striga în piața publică: *Eu nu îl am!* Iar dacă o va face, toți cei prezenți, care nu-l au nici ei, se vor grăbi s-o șteargă cu groază în suflet”. Documentul ajunge „o hârtie lipsită de valoare”, despre care nici măcar „adevărații legitimatori nu știu cum arată”.

Prin aluzia la sistemul totalitarist (opțiunea autorului pentru verbe la timpul prezent, un prezent continuu, delirant și ireparabil) autorul își transpune experiențele personale din timpul regimului comunist într-o lume pură, abstractă. Într-o carte neterminată, *Mircea Eliade necunoscutul*, Culianu face, la un moment dat, o mărturisire: „Numai prin și pentru Eliade am aflat câte ceva despre România. În România, n-am aflat nimic despre România”. Cu alte cuvinte, în România comunistă nu se putea afla nimic despre țară, despre istoria și cultura ei. Culianu trăia într-un spațiu despre care nu știa mare lucru, dar în care era forțat să se conformeze regulilor aspre.

Destin frânt în chip bizar, Ioan-Petru Culianu va rămâne, în istoria literaturii române, o forță creatoare inepuizabilă, un erou al istoriei religiilor și o voce explozivă la adresa sistemului comunist.

Închipuiți-vă o lume în care visele oamenilor sunt fericite, pline de optimism și de speranță, impregnate de asemenea de interes și compasiune pentru frații lor. Dacă lumea întreagă ar avea vise fericite, ar fi posibil să se evite sfârșitul groaznic care o așteaptă: autodistrugerea.

Ioan Petru Culianu

www.traiesteconstient.ro

DE LA VORBE, LA FAPTE

„Voluntarii nu sunt plătiți nu pentru că nu au nicio valoare, ci pentru că sunt de neprețuit.”

(Sherry Anderson)

Elena Resmeriță, clasa a X-a A

Elena Resmeriță, elevă în clasa a X-a A la Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț, este născută în zodia Taur și are ca hobby-uri: dansul și pictura. Îi place să se implice în activități școlare și extrașcolare.

„Nu știu ce vreau să devin când voi fi mare, nu am un plan pe care îl urmez și nici nu mi-am impus anumite lucruri pe care vreau să le fac. Știu doar că, pe tot parcursul dezvoltării mele, atât fizic cât și psihic, îmi voi aminti de cuvintele mamei, care spuneau așa:

«În viață trebuie să fii om, mai întâi de toate!»”.

Încă de la vârste fragede, ne adresăm anumite întrebări, iar de această dată îmi orientez atenția asupra uneia pe care o consider importantă, într-o oarecare măsură. Preconizam că va fi un drum lung până voi ajunge să răspund acestei întrebări care îmi măcina gândirea zi de zi. Sunt o persoană căreia îi place să fie înconjurată de oameni noi, frumoși și, de asemenea, de gânduri și idei ce duc spre inovație. Sunt atrasă deci de tot ce reprezintă activități de voluntariat dedicate tinerilor. Mai bine spus, sunt o persoană cu o voință uimitoare, voința de a descoperi aspecte noi despre mediul în care trăiesc.

De ar fi să încep cu primele zile în care am început să mă implic în asemenea activități, aș putea să fac referire la luna decembrie a anului trecut. A fost momentul în care am descoperit locul unde m-am putut face auzită, unde am putut să-mi spun punctul de vedere, unde am cunoscut oameni noi. Am devenit parte a unei echipe puternice de tineri, dornici de implicare. Și, nu în ultimul rând, în acest context plăcut, am reușit să mă cunosc pe mine însămi și să descopăr noi activități.

Fac referirea astfel la Organizația „Inițiativa tinerilor” Neamț, o organizație de suflet, coordonată de un bun prieten, lider și exemplu pentru toți cei care își doresc să se implice, cu adevărat, în activități dedicate comunității locale, Octavian-Andrei Bărbuleț-Tărăntuș. Recunosc faptul că, la început, nu știam foarte multe lucruri despre această organizație, având în vedere că abia se înființase, dar zvonul că se formează o echipă tânără mi-a atras atenția. Pot spune că am contribuit, alături de ceilalți colegi, la formarea acestei frumoase familii care m-a primit cu căldură, mi-a oferit atenție, respect, dreptul de a-mi exprima

părerile și, de aici, a început pentru mine un nou drum, presărat cu activități frumoase, educative, recreative și distractive.

Fiind atrasă de astfel de activități, care am văzut că mă ajută în dezvoltarea personală, am considerat că este firesc să mă implic cu adevărat. Mi-am oferit numeroase ore din timpul liber pentru a-mi putea pune în aplicare proiectele dorite, m-am confruntat atât cu tăceri, cât și cu mici probleme, care mai apoi m-au făcut să devin din ce în ce mai atentă și responsabilă, și toate acestea m-au ajutat să-mi descopăr noi calități. Un bun exemplu ar putea fi faptul că stăteam și ore în șir, puneam pe foaie numeroase idei, strategii, planuri, mă consultam cu colegii, reveneam asupra unor idei, vedeam că imaginația mă ajută să-mi dezvolt tot felul de momente, iar acest lucru pot spune că se datorează dorinței de a mă descoperi, de a realiza, cu adevărat, ceva pentru tineri, atât cât pot eu.

Îndrăgesc oamenii cu care lucrez, pe cei care mă sprijină în tot ceea ce vreau să realizez și, totodată, pot spune că sunt mândră că fac parte din familia „Inițiativa tinerilor” Neamț. Am învățat, alături de ei, să lucrez în echipă, să ascult părerile altora, să mă fac ascultată, să relaționez, să mă bucur de lucruri frumoase și să creez, din pasiune, lucruri noi. Nu este orice fel de organizație. Este organizația unde nu trebuie să spui „Bună ziua!” când intri în cameră, ci „Salut, prietenii mei!”, ceea ce mi-a dat voință să-mi descopăr drumul.

Alături de ei am participat la numeroase activități precum Gala Excelenței Târgneștene, Congresul Național al Liderilor Tinerilor, Tuning EXPO Târgu-Neamț, „Bal de Dragobete”, „Împreună pentru dezvoltarea societății”, „Prevenirea absenteismului școlar”, formare ce a avut ca temă scrierea de proiecte Erasmus +, Cenaclul Literar al Tinerilor și alte activități sportive, culturale și distractive la care s-a muncit foarte mult, din dorința de a oferi tinerilor oportunități, cu drag și pasiune. Mărturisesc că am devenit o persoană echilibrată, mult mai sigură pe mine, responsabilă, iar aceste lucruri m-au motivat să candidez pentru funcția de prim-vicepreședinte al Consiliului județean al Elevilor Neamț, pe care am și obținut-o. Acum, după un an de activitate în cadrul acestei organizații și doi ani de liceu, sunt mândră de mine și de faptul că am reușit, prin implicare, să găsesc răspunsul mult dorit al întrebării: „Care sunt, cu adevărat, calitățile mele și cum pot fi ele descoperite?”

Vă invit și pe voi, dragi tineri, să vă descoperiți pe voi înșivă, prin implicare în activitățile mult dorite. E neplăcut să trecem prin timp fără a realiza zi de zi ceea ce ne place și de a oferi atenție și dezvoltării noastre personale.

Organizația „Inițiativa tinerilor”, pe lângă faptul că a ajuns să colaboreze cu numeroase instituții, cel mai bine colaborează cu Liceul „Vasile Conta”. Numeroși elevi din acest liceu sunt atrași de activitățile derulate și se implică, așa îndrăzni să spun, cu mare drag. De asemenea, dna directoare, prof. KARINA COJOCARIU, susține aceste activități, ne oferă sfaturi și este alături de noi.

DE CE NE PLACE SĂ CITIM?

Elena Resmeriță, clasa a X-a A

Mărturisesc că nu știu de ce este importantă lectura. Iubim cu adevărat cărțile? Iată o întrebare extrem de importantă pe care este necesar să ne-o adresăm cu toată sinceritatea. În contextul erei în care trăim, tentațiile sunt dintre cele mai diverse, iar ziua pare prea scurtă pentru a avea cu adevărat timp pentru a deschide o carte. Poate acesta este unul dintre motivele pentru care uităm să ținem o carte în mână. Mă întreb însă dacă există cu adevărat motive care să ne împiedice relația cu o carte și dacă e necesar să căutăm motive.

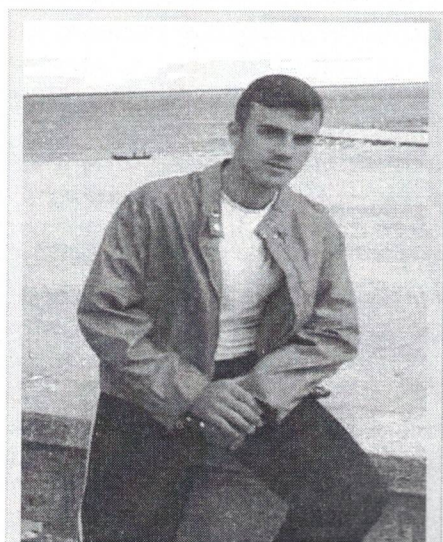
Eu sunt un om simplu, nu am deschis calculatorul și nici nu am căutat răspuns la aceste întrebări la cei mai mari decât mine. Am mers în sufragerie, m-am așezat în umbra unui lampadar și a privirilor oamenilor de hârtie din mica mea bibliotecă – chiar am o bibliotecă și mă bucur că există în viața mea – și am deschis o carte. Nu știu ce citeam, erau mai multe povești ale mai multor scriitori și eu citeam pe sărite. Privirea mea a parcurs o frază: „Nu credeam să-nvăț a muri vreodată”. Semna un poet: Mihai Eminescu. Și brusc am avut sentimentul, neîncercat vreodată, că nu știu prea multe despre mine însămi, despre lume și despre ceea ce ar putea fi dincolo de eul meu bulversat, de viața mea mereu în schimbare. Câte sunt lucrurile pe care nu le știu? Câte mai am de învățat și, mai curând, oare le voi învăța pe toate la timp? Am început să-mi dau seama ce contează pentru mine de fapt, cât de mult contează revelația deschiderii minții mele către un adevăr metafizic ca și spre un adevăr imediat și acut. De asemenea, am înțeles că am nevoie de povești, de un tărâm în care imaginația mea trebuie să o ia razna.

Nu am experiența lecturii și nici nu mă pot lăuda cu un număr satisfăcător de cărți citite. Prin urmare, importanța lor nu o pot explica îndeajuns, deși simt că există una. În umbra aceasta discretă a lampadarului, în fața acestei cărți copertate, cu titlul misterios întors în litere aurii, primul lucru la care mă gândesc este că mai târziu va fi prea târziu. Îndeajuns de convingător, nu știu însă sigur cât de adevărat.

În relația dintre doi oameni, îmi place să cred că dacă unul iubește, la rândul lui, celălalt răspunde iubirii. Celebra carte a lui Shakespeare *Romeo și Julieta* m-a învățat însă că măcar unul dintre ei trebuie să sufere. Cartea nu ne iubește, evident, dar noi trebuie să învățăm să suferim prin ea. Oricum învățăm aceasta și vom învăța multe altele despre viață și despre noi înșine atât timp cât trăim. Citind, extindem acest spațiu infinit, nici noi nu știm până unde și până când. Simțim doar cum crește lumea noastră, pe care o luăm cu voluptate în stăpânire. Se întâmplă destul de des și multora dintre noi ca lectura și cărțile să ne plictisească și avem convingerea că nu este nevoie să citim cărți pentru a avea cunoștințe sau a ne forma abilitățile practice. De fapt, citim mai mult decât am vrea sau decât ne propunem în mod deliberat, căci universul nostru se lărgește oricum. Involuntar citim, fără să ne dăm seama căpătăm cunoștințe și ne dezvoltăm citind poate nu o carte, ci

un simplu paragraf dintr-una. Important este să descoperim acest lucru, că lectura este totuși calea, un drum nu ușor, nu la îndemâna tuturor, deși cu toții ar trebui să-l parcurgem dacă am dori să ne descoperim în latura noastră spiritualizată și profundă.

Până la urmă, citim ca să ne descoperim și pentru a ne găsi un loc în lumea în care trăim, pentru a atrage lângă noi oameni care ni se potrivesc și pentru a construi un mediu personal, profund subiectiv, în care să ne regăsim, în care să ne punem întrebări și să găsim, împreună cu artiștii, răspunsuri și în care, în cele din urmă, să devenim noi înșine. Și, desigur, citim pentru a ne îmbrăca frumos. Nu cu haine, ci pe dinăuntru.

Ionuț Petrariu provine din localitatea Vânători Neamț, jud. Neamț și este născut în zodia Taur.

A urmat Școala Populară de Artă, „Carmen Saeculare” din Piatra Neamț. Are ca hobby motocicleta.

Meseria pentru care ar vrea să opteze este cea de polițist, pentru că simte că i se potrivește și îl tentează foarte mult.

„Este o meserie serioasă, care implică un loc de muncă sigur, multă corectitudine, seriozitate și dedicație.”

SCURTĂ PLEDOARIE PENTRU LECTURĂ

Ionuț Petrariu, clasa a X-a A

Cartea este un univers magic, în care marii visători ai umanității au transpus metaforic sau doar estetic un tezaur de gânduri și de sentimente. Pasiunea de a citi se încheagă în sufletul și în mintea noastră pe măsură ce deprindem gustul dulce al lecturii, cuprinși fiind de magia de a cunoaște și de a ne cunoaște. Cartea este ca o lume în așteptare ce urmează a fi descoperită de către cititorul care dă viață spiritelor ei vrăjite. Cartea se naște cu fiecare lectură, cu fiecare întoarcere de pagină, cu fiecare gând rețrăit de cel care citește.

Cartea este concepută într-un mod special, pentru a lumina mintea cititorului și pentru a-i încălzi sufletul, el trăind cu adevărat prin intermediul acesteia. Ea este purtătoarea peste milenii a înțelepciunii, a experienței și a cunoașterii umane. Este un obiect cultural deosebit de important în toate domeniile: literatură, artă, tehnică etc.

Nu-mi pot imagina lumea fără cărți, deși nu sunt un cititor împătimit, ci doar nu-mi pot reprezenta Omul fără o carte în mână, pe drumul lui milenar, pe cărările întortocheate ale Universului. Am fi mult mai săraci, mai triști și cu totul dezorientați. Prin lecturile esențiale cunoaștem viața, o luăm în stăpânire și o facem suportabilă sau mai frumoasă. Fără cărți, nu ar exista medici, învățători, ingineri, nu am ști ce înseamnă educația, nu am ști ce sunt visele și nici nu am putea să le împlinim.

În concluzie, viața fără cărți nu ar avea farmec și sens, ar fi o viață monotonă, fără sensibilitate și iubire.

Oamenii ar fi meschini, închiși în universul trivial al lipsei de sens sau în absurdul unei vieți incomplete.

Am încercat această pledoarie pentru carte nu pentru a convinge pe cineva de necesitatea lecturii, ci doar am vrut să devin eu pentru mine însumi mai clar, mai coerent în opțiunea mea de a descoperi lumea și prin LECTURĂ.

Iacoboia Ionela-Mihaela provine din localitatea Vărătic și este născută în zodia Scorpion

Îi place să asculte muzică și să iasă cu prietenii. După ce termină liceul, ar dori să urmeze Facultatea de Farmacie, deoarece îi place să lucreze cu oamenii.

DESPRE ADOLESCENȚĂ

Ionela Iacoboia, clasa a X-a A

Adolescența este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecărui om, deoarece, în această perioadă, descoperim sentimente profunde în sufletul nostru sau în acela al celor care ne sunt în preajmă. Ori poate în universul infinit, pe care doar îl bănuim dincolo de noi. Ea vine ca un uragan de lumină, culoare, zâmbet, nedumerire, întrebări și posibile răspunsuri.

Cred că la vârsta aceasta sentimentul prieteniei influențează foarte mult comportamentul unui adolescent. Chiar dacă anii adolescenței sunt cei mai frumoși, pentru că ne apar fluturași în stomac, pentru că suferim, descoperim lucruri minunate. Și pentru că experimentăm lucruri noi, această etapă minunată este și dificilă, pentru că nu toți prietenii ne acceptă așa cum suntem.

Din punctul meu de vedere, adolescența reprezintă un punct de răscruce întrucât, în curând, voi ajunge la o intersecție de drumuri și nu am idee pe care să-l aleg, nu știu și nu voi ști foarte curând care este mai potrivit pentru mine, chiar dacă sunt conștientă că fiecare direcție profesională îmi va aduce succese și eșecuri. Este firesc să ne atingem de eșecuri și succese, fiindcă acestea ne formează, ne ajută să vedem lumea altfel. Multe persoane mă întrebă: „Ce profesie ai dori să ai?” E timpul să căutăm și să formulăm răspunsuri, să ne propunem un plan coerent de dezvoltare personală, să definim competențele pe care ar trebui să le deținem pentru performanța profesională. Acesta e momentul când planurile roz pe care le aveam cândva se confruntă cu realitatea. Descopăr, prin urmare, timpul, devenirea, transformarea și rolul lor în viața mea profundă și reală.

Mai cred că adolescența este vârsta marilor neliniști generate de întrebările fără răspuns, a marilor idealuri, dar și perioada marilor așteptări. Ne vom descoperi brusc stăpâni pe noi înșine, când spusele părinților vor avea doar valoare consultativă. Sincer, aștept cu

nerăbdare acest timp, deși cred, de asemenea, că voi avea nevoie, de multe ori, de sfaturi, și îndrumări din partea adulților. Trebuie să conștientizez faptul că, chiar dacă iau decizii pripite, acestea se pot schimba pe parcurs, că după fiecare eșec mă voi putea ridica pentru a deveni mai bună. Mai știu că de pe orice drum te poți întoarce. Și, mai ales, că a renunța, a schimba și a căuta soluția potrivită pentru momentul potrivit nu este nicidecum un capăt de țară.

Mă simt minunat acum, când scriu aceste rânduri, în care spun sincer ce cred, și știu că, publicându-mi-se aceste rânduri, pot să cred că și părerea mea contează.

DESPRE ADOLESCENȚĂ SAU DESPRE MINE ÎNSĂMI

Adelina Anița Ioana, clasa a X-a A

„Nu vreau să fiu un om comun. Aceasta este spaima sufletului și a trupului meu.” A spus-o Mircea Eliade în *Romanul adolescentului miop*. Sunt sigură că și voi gândiți la fel, și vouă vă este frică de asta. În jurul vostru roiesc fel de fel de oameni, unul mai diferit ca celălalt: băiatul fermecător pe care îl plac toate fetele din liceu, tocilarul apreciat de toți profesorii și așa mai departe. Dar tu oare chiar ești diferit?

Adelina Anița Ioana este din Tg.-Neamț și este născută în zodia Rac.

Are ca hobby-uri desenul, dansul și lectura.

„Una dintre pasiunile mele este psihologia, fapt pentru care mi-ar plăcea să urmez și o facultate specializată pe acest domeniu.

Sunt o fire optimistă și țin să cred că ceea ce îmi voi propune pe viitor, voi și realiza.

Sunt genul de persoană care cere tot mai mult de la sine și care își dorește să exceleze în ceea ce face atât în prezent, cât și pe viitor.”

Meditez și mă întreb uneori cum pot ieși cu adevărat din anonimat. Pentru unii, pare așa de simplu, dar pentru mine e o adevărată dilemă fără soluții. Iată-mă acum! O adolescentă ca toți ceilalți, o adolescentă enigmatică, o adolescentă care zboară printre vise și idealuri, o fată îndrăgostită de această perioadă a vieții. Aș defini adolescența ca fiind vârsta pașilor spre tentații, vârsta în care fetele se plâng zilnic că nu au cu ce se îmbrăca deși dulapul lor e plin, vârsta la care băieții își doresc să arate cât mai bine, vârsta la care pur și simplu niciodată nu suntem mulțumiți de nimic.

O știi și tu, cu siguranță, căci și tu treci prin asta; și tu ești cu ochii pe ceas în timpul orei de matematică; și tu îți verifici mesajele din două în două minute în

timpul orei de fizică, iar gândul tău, probabil, e plecat de mult în vacanță.

Cu toate astea, mi-am dat seama că fiecare e unic în felul lui, că fiecare are propriile vise, fiecare își dorește altceva și că, deși avem atâtea lucruri în comun, cu siguranță, nu suntem la fel.

Nu știu când a început sau când o să se termine adolescența, dar știu că ea va rămâne cea mai de preț amintire a noastră, cea mai fascinantă perioadă, o adevărată comoară a tinereții noastre.

POEZIA, UN TĂRÂM AL NECUNOScutULUI

Larisa-Georgiana Irina , clasa a X-a C

Larisa-Georgiana Irina are 15 ani, s-a născut în zodia Capricorn și este elevă în clasa a X-a C la Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț. În timpul liber, îi place să citească, să asculte muzică și să urmărească diferite seriale. Face parte din Consiliul elevilor din cadrul Liceului, ca șef al Departamentului de educație formală și nonformală, este membră a Clubului de lectură al Liceului și este voluntară în campania „Dă mai departe”, campanie organizată de Fundația „Speranța”.

Ca în fiecare an, Fundația locală „Speranța” a lansat o nouă ediție, cea de-a VII-a, a campaniei „Dă mai departe”, care se desfășoară între 20 noiembrie și 20 decembrie, campanie ce presupune acordarea unui mic ajutor, în pragul sărbătorilor de iarnă, cu scopul de a aduce zâmbetul pe buzele oamenilor cu o situație precară.

Ajutorul vine din partea reprezentanților Fundației și a oamenilor cu dizabilități, în colaborare cu elevii din diferite instituții de învățământ (care au oferit voluntari). Acest voluntariat presupune vânzarea lumânărilor făcute manual și pictate de oamenii cu dizabilități. Bani procurati din vânzarea acestora sunt folosiți în scop caritabil.

Sâmbătă, 29 noiembrie 2014, doamna profesoară Elena Drăghiceanu, în colaborare cu domnii profesori Ioan Fărmuș, respectiv Mihaela Olaru, au turnat temelile unui univers aparte, unui univers în care Poezia a avut un cuvânt de spus.

Activitatea, un proiect educațional intitulat „Prăvălia de ceai, litere, jazz și alte nimicuri”, s-a bucurat de participarea unui grup de eleve din următoarele instituții de învățământ: Seminarul Teologic „Sfânta Parascheva” din Agapia, Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț și Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Tg.-Neamț și a reușit să creeze o atmosferă unică.

Scopul activității – poezia, instituirea unui spațiu de lectură comun! De aceea, pentru că ne aflam la început și pentru că, așa cum afirma și doamna profesoară Elena Drăghiceanu, poezia este un minotaur ce trebuie învins, a trebuit, mai întâi, să ne eliberăm de teama noastră de a da frâu liber emoțiilor. Biruirea acestuia a constituit-o eliberarea micului poet ce sălășluiește în sufletele noastre. Datorită versurilor primei poezii, noi, cei ce eram prezenți, am reușit să trecem pragul necunoscutului și să simțim cum poezia pătrunde până în măduva oaselor noastre sau cum ne transmite o emoție de nedescris. Jazzul de pe fundal nu a făcut decât să emane o stare de emoție și mai profundă. Paleta multi-lingvistică în care s-a desfășurat activitatea nu doar că a menținut acea atmosferă de basm, ci a și contribuit la punerea unei noi cărămizi la nivelul temeliei interesului provocat de dorința de a cunoaște limba coreeană, spre exemplu.

Timp de două ore, am simțit cum acele ceasornicului s-au oprit în loc. Acolo unde pătrusesem, era un loc rupt de realitate, unul în care poezia nu reprezenta doar o înșuruire de cuvinte scrise pe o foaie albă, ci reprezenta și inima aceluși țărâm, iar recitarea poeziilor era cea care îl ținea în viață.

Finalul a fost tragic! Spunându-se stop poeziei, am revenit la normal, am revenit în această lume uneori tristă, anostă și neinteresantă.

PRIMUL MEU DRUM LA AGAPIA...

Andreea Vicol, clasa a X-a B

9.30

Este o frumoasă dimineată de week-end, pe care o aștept cu drag. O dimineată specială, deoarece urmează să merg la Agapia, pentru prima dată, unde va trebui să iau parte la un „concert” al poeziei.

Emoțiile sunt copleșitoare, fiindcă nu știu foarte multe lucruri despre ceea ce urmează. Știu însă că am o poezie care trebuie recitată: „Poezia e altceva?”, de Mircea Ivănescu. Las emoțiile să mă cuprindă, astfel încât surprizele de acolo să fie speciale.

10.30

În sfârșit, sosește momentul plecării, moment în care emoțiile sunt din ce în ce mai intense. Am ajuns! Atmosfera este atât de primitoare, încât mi se pare că și frumusețile naturii îmi zâmbesc. Descopăr acolo oameni minunați, care îmi încântă privirea.

12.00

Atmosfera din timpul lecturii este peste așteptările mele. Nu mă așteptam să văd atâtea persoane iubitoare de lectură, de poezie. Este minunat felul cum toată lumea recită cu atâta pasiune și dragoste pentru lectură.

Sunt poezii nu numai în limba română, ci și în alte limbi (spaniolă, italiană, portugheză, franceză, chiar și coreeană). Constat însă că poezia, indiferent de naționalitate, transmite o aceeași emoție, o emoție plăcută, satisfăcătoare.

Poezia recitată de mine?! „Poezia e altceva?” de Mircea Ivănescu. Îmi place, deoarece autorul vorbește despre femeie într-un tip de poezie care încalcă reguli, dar le încalcă pentru că așa este realitatea, pentru ca, pe final, autorul să recunoască faptul că femeia, pentru el, este un mister.

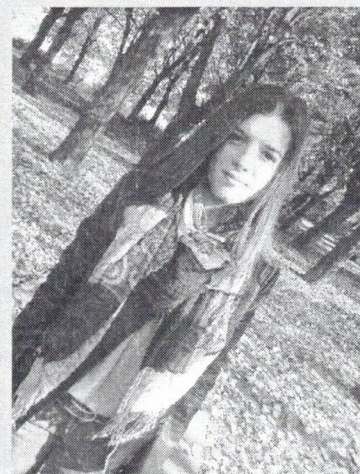
19.30

A fost minunat să cunosc și *altfel* de persoane. Mi-aș dori să mai am astfel de experiențe, pentru că „Poezia e altceva.”

POEZIA E ALTCEVA?

Mircea Ivănescu

Nu trebuie să povestești în poezie – am citit un sfat către un tânăr poet – deci să nu povestesc cum, foarte devreme, ea se scula dimineța și așezându-se pe pat aștepta să i se liniștească respirația, cu fața în mâini – să nu spun nimic despre chipul ei atâta de obosit încât i se încovoiau umerii, în fața oglinzii, când se pieptăna încet. Să nu-mi mărturisesc spaimele lângă fața ei înstrăinată, întoarsă de la mine. Să nu umblu cu versuri ca și cu oglinda în mâini în care se răsfrâng acele dimineți cu lumina cenușie dinainte de zori. Poezia nu trebuie să fie reprezentare, serie de imagini – așa scrie. Poezia trebuie să fie vorbire interioară. Adică tot eu să vorbesc despre fața ei înecându-se, căutându-și respirația? Însă atunci ar fi numai felul în care eu vorbesc despre fața ei, despre mișcările încetinite prin straturi de remușcări tulburi, de gânduri doar ale mele, ale imaginii ei – ar fi numai un chip, o imagine – și ea – adevărata ei ființă atunci?

Vicol Andreea are 16 ani, este născută în zodia Săgetător și este elevă în clasa a X-a B la Liceul „Vasile Conta” Tg.-Neamț. Îi plac câinii, să asculte muzică și să vizioneze filme dramatice. Face parte din „Clubul de lectură”.

ÎNCEPUTUL IERNII

Viorela-Georgiana Bordianu, clasa a X-a C

Despre arta răsucirii hârtiei

„Arta nu dorește reprezentarea unui lucru frumos, ci reprezentarea frumoasă a unui lucru.”

În comuna Urecheni, unde talentele sunt bine ascunse, eu, Viorela Bordianu, în vârstă de 16 ani, născută în zodia Balanță, elevă a clasei a X-a C, confecționez diferite ornamente și accesorii prin arta rulării hârtiei denumită și „**quilling**”. Această artă nu este cunoscută de mulți oameni, dar eu am avut norocul să o cunosc și să o pot realiza, datorită mamei mele, care m-a învățat să am răbdarea și atenția necesare de a o prelucra cu propriile mâini obținând obiecte frumoase pentru diferite ocazii întâlnite în timpul anului.

Pentru a ajunge la un produs finit, trebuie să urmărim cu multă atenție câțiva pași ușori, din punctul meu de vedere: cartoanele de diferite culori sunt făcute fășii de mărimi identice, urmând a fi răsucite pe un bețișor special, dându-le forme cât mai diferite, speciale, iar apoi sunt lipite pentru a obține obiectul dorit.

Pentru a practica această artă trebuie să fii înzestrat cu multă răbdare și să faci lucrurile cu precizie.

Este 1 decembrie. L-am părăsit pe noiembrie și ne-am îmbrăcat în haine de sărbătoare pentru a-l întâmpina pe decembrie.

Afară ninge... Aerul tare ne stârnește în suflet un fel de junghi. Pietrele trosnesc în bătaia copitelor de caii cu clopote la gât, trecând la vale și la deal, ducând cu ei oameni cu obrajii înghețați de frigul cel aspru, care nu ne va părăsi pentru o vreme îndelungată.

Eu stau în casa din lut și privesc pe geamul cu două ochiuri piesa de teatru care se dă în aer liber cu actori necunoscuți. Gândurile se rostogolesc prin mintea mea ca niște fulgi de zăpadă căzuți din înaltul cerului; ideile iau amploare, iar spiritul Crăciunului e din ce în ce mai viu în sufletul meu.

Vine... Mai e puțin! Satul și-a tras cămașa cea albă și așteaptă, ca un copil, ca pe cerul cel înghețat să apară o trăsură neagră ca smola, trasă de reni și condusă cu mare grabă de un moș bătrân cu barba albă, bătătorită de anii mulți și grei. Iar cadourile...? Vai, era să uit de ele! Cu ambalajele colorate, stau grămadă unul peste altul. Sunt menite a se arăta satului meu, cel cu ulițele șerpuite și bătătorite de vremea cea frumoasă.

Casele mici și înguste stau în rând, tăcute, una după alta, lăsând să iasă, de pe hornul lor, nouri negri de fum ce se destramă înspre toate colțurile lumii. Acestea așteaptă, pitite și tăcute, cadourile cele sfinte care stau îngrămădite în sania lui Moș-Crăciun. Le așteaptă să cadă pe hornul lor, așezate, exact ca în povești, lângă bradul cel frumos, împodobit cu gutui și nuci, strălucind spre bucuria și zâmbetul gospodarilor casei.

Totul e îmbrăcat în veșmânt de sărbătoare. Se așteaptă, cu multă nerăbdare, ca bătrânul cu barbă albă să apară, de unde ar apărea, pe la toate casele, case unde jăraticul nu se va stinge până când iarna nu se va sfârși.

PEISAJUL IERNII...

Ana-Bianca Vleangă, clasa a XI-a C

Câțiva fulgi răzleți și jucăuși vestesc sosirea iernii... și parcă toată țara este îmbrăcată cu o pătură albă, imaculată, orbitoare... Au încins parcă o horă, ducându-ne cu gândul la sărbătorile de iarnă... la Moș-Crăciun și la darurile acestuia...

Copacii nu mai au glas... Au rămas fără grai, fără putere..., însă bărbăția brazilor se ivește cu grandoare... Parcă ne zâmbesc. Îmbrăcați în straie noi, albe și pufoase, ne cheamă spre ei ca să-i împodobim... Doar asta vor... Pe fața mea, lacrimile înghețate ale cerului mă ating până în adâncul sufletului și îmi trezesc stări și emoții de nedescris...

Glasul vântului de iarnă parcă îmi șoptește povestea lui... Închid ochii și încep să o ascult. Câmpul era acoperit cu mărgăritare sclipitoare, iar pădurea nu se mai vedea din umbra albirii... Înaintam cu pași mărunți spre casă... După o zi grea de școală, sufletul meu devenea din ce în ce mai energic odată cu sosirea iernii... În gândul meu erau multe... vacanța de iarnă, multe cadouri, colindele, bradul împodobit, bănuții primiți de la părinți și rude, mâncarea cea delicioasă... într-un cuvânt, Crăciunul, sărbătoarea bucuriei, sărbătoarea care ne umple sufletele de credință și lumină.

Toată pacea și dragostea cerească ne cuprind inimile..., deci... iarna a sosit... Cu toții o iubim, însă cel mai frumos lucru este zâmbetul pur al copiilor uimiți de albinuțele albe ce cad din cer și formează o mare de zăpadă...

Magia sărbătorilor de iarnă să vă aducă multă liniște în suflet, bucurii, împlinirea viselor și, mai ales, multe cadouri și surprize plăcute. „La mulți ani!”

DESPRE FILMELE CU SUPEREROI, ÎN ALTE FELURI

Profesor: Ioan Fărnuș

De ceva ani încoace, marile ecrane sunt inundate de filmele cu supereroi: de la celebrul *Batman*, în regia lui Christopher Nolan, la *Captain America*, *X-Men*, *Iron Man*, *Thor*, *Man of Steel* (a.k.a. Superman), până la *The Avengers* sau *Guardians of the Galaxy* ori mult așteptatul *Justice League*. Aceste filme, care au la bază eroii benzilor desenate și care au apărut pe piața americană în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, se află, iarăși, între preferințele publicului larg.

Cum se explică succesul acestor filme? Cu siguranță că nu doar oportunitățile pe care le oferă tehnologia contează (și aici mă refer, în primul rând, la efectele vizuale). La fel de importante au devenit rescrierile vechilor povești, situarea acestora într-un context în care spectatorul contemporan poate să se recunoască. Povestea pe care filmul o spune este, astăzi, la fel de importantă ca spectaculozitatea efectelor vizuale. Și, pentru că o poveste bună trebuie să aibă și niște personaje bune, fundamentale sunt și adaptările personajelor. Este de ajuns amintirea celebrului răufăcător Joker din filmul *Batman: The Dark Knight*. Farmecul personajului se trage, cu siguranță, din experiența de cunoaștere care se adună în spatele creării sale. Joker este un personaj contemporan (postmodern chiar), criminalul suprem, care vrea să vadă lumea arzând, din pură gratuitate. Ce altceva ar putea fi mai înfricoșător pentru lumea contemporană, una în care trăim (sau am fost învățați să trăim) cu toții cu memoria recentă a atentatelor din septembrie 2001, decât un psihopat care amenință să arunce jumătate din Gotham City în aer? Cum să nu aibă succes un film în care este vorba despre un terorist

(da, Joker e un terorist), care este gata, fără nicio urmă de moralitate sau de principii, să dea foc lumii doar de dragul de a o vedea arzând? Iar teama este cuvântul-cheie din spatele succesului filmului: teama pe care Batman, o variantă *dark* a eroului, o inspiră adversarilor săi sau cea pe care Joker o inspiră oamenilor simpli din Gotham. Că se observă mai ușor sau nu, teama este marea temă a filmului, o temă a cărei sursă nu se află în ficțiune, ci în realitate. Atentatele din septembrie 2001 au schimbat percepția lumii și ficționalitatea (personajele, tematica și poveștile pe care filmele le spun) odată cu ea. Rămân, de aceea, la părerea că lumea istorică în care trăim ne influențează până și gusturile estetice (da, chiar și filmele care ne plac), mai ales că acestea sunt filme comerciale, care se adresează publicului larg.

De altfel, supereroii au pătruns pe scena publicului larg american în preajma celui de-al Doilea Război Mondial, o perioadă (istorică, să reținem) când lumea avea nevoie de eroi. Așa se ivesc aceștia fie dintr-un experiment genetic eșuat (Spider-Man), dintr-o frustrare de ordin social (Batman), copii adoptivi ai unei alte planete (Superman) sau ca rezultat al tehnologiei de ultimă generație (Iron Man). Peste tot, ei sunt prezentați ca niște purtători ai speranțelor omenirii, deși cred că sunt, mai degrabă, mesagerii unor temeri: teama de experimentul genetic (cu ambiguitățile lui morale, căci întrebarea ultimă care se pune este: până unde se poate experimenta pe om?), teama de mediul social (căci o societate coruptă nu poate duce decât la violență, crimă sau distrugere), teama de necunoscutul extraterestru (căci de când am pășit pe Lună, frontierele spațiului sunt mereu împinse la limită) sau teama de experimentul științific (căci omul a înțeles că mașina a devenit pentru el un concurent puternic, care are capacitatea de a-l înlocui în multe ramuri ale activității). Aș exemplifica aici pornind de la succesul seriei *X-Man*, cu atât mai mult cu cât filmele tematizează însăși teama de supereroi. Da, creatorii filmului au pus o întrebare legitimă. Pus în fața unui supererou, omul este creatura mai slabă și problematică pe care filmul o propune, trimite la celebrul dicton latin: *Qui custodiet custodes? / Cine îi păzește pe paznici?*, formulă care exprimă, cu ironie, îndoiala, lipsa de încredere în integritatea cuiva, cu atât mai mult cu cât acesta este cel cărui a se încredințea soarta umanității. Eroii acestui film, mutații X, sunt niște supereroi, iar împărțirea lor în două tabere (buni și răi) nu exprimă decât cele două fețe ale aceluiași (super)erou: protector sau potențial agresor de neoprit. Posibilitatea ca aceștia să treacă dintr-o tabără în alta reflectă ușurința cu care un aliat, un salvator poate deveni un dușman demn de teamă, de neînving. Să mai facem referire și la numele acestora, o trimitere la celebrele raze X, la mutații aduse structurii ADN-ului uman, care nu pot fi decât produsul unor experimente de laborator? Da, omul s-a temut întotdeauna de știință. Disputa dintre discursul științific și cel moral (religios) este foarte veche. Datează din epoca Renașterii.

Și ar mai fi ceva. Filmele acestea au devenit (de fapt, au fost întotdeauna) prilej de propagandă proamericană. Captain America e purtătorul drapelului american, Superman aterizează în Kansas City, Spider-Man e un tânăr care păstrează sigure străzile Americii, și lista poate continua. Totul, par să spună aceste filme, se întâmplă în America și, de aceea, supereroii ar putea fi văzuți ca o dovadă a dominației americane asupra politicii globale. Ei transmit, în fond, valorile (eternele valori, aș adăuga ironic) ale societății americane. Încercați să vă uitați la cinci filme diferite cu supereroi și veți vedea că mesajul este același: America e America (și totul se întâmplă în America, țara tuturor posibilităților... bla, bla, bla). Că și noi, europenii, îmbrățișăm filmele acestea este doar rezultatul faptului că, datorită fenomenului globalizării (impunerii valorilor și stilului de viață american), indiferent dacă o conștientizăm sau nu, începem să gândim ca niște mici americani. Creștem cu MTV, purtăm bluejeans, bem Coca-Cola, ne plac filmele pline de acțiune americane și vrem (doar ne uităm la SuperBingo Metropolis!) să trăim *Visul American*, acela de a ajunge, peste noapte, dintr-un anonim, o celebritate. Speculez doar. Să fie întâmplătoare conexiune ușoară care se poate stabili între dubla identitate a unui supererou (protectorul umanității și omul obișnuit, Spider-Man și Peter Parker) și un tânăr din zilele noastre care aspiră la *Visul American*? Sună tentant, nu? Nici măcar ca aspirație?

Să ne întoarcem însă la fondul problemei. Nu am scris acest articol pentru a încerca să îndepărtz spectatorul tânăr de filmele cu supereroi. Departe de mine acest gând. Și eu am crescut cu astfel de filme și, recunosc, fără niciun fel de reținere, că mă uit și acum, cu interes, la tot ce produce nou acest gen. Mă uit însă la ele cu ochiul omului matur, care încearcă să înțeleagă și ce se ascunde în spatele unui astfel de produs. Nu o mai pot face, din păcate, cu inocența privirii de copil, ci cu o „inocență radicală”.

Elevă de liceu, artist popular

■ Fieora Alușca, elevă la Liceul Vasile Conta, a participat cu lucrările sale la expoziția și figurii ■ tineră este atrasă mai ales de pictura naivă. Zăburăntăchiuri de tărâni susținuți pe figură de form sau păstrându-și în Niciș pe covorți ■. Mășter popular nu dădea ca naștere. Trebuia să fie însoțit de care-i place, să și propriu sau, la lucrurile să fie unice prin care, ne-a răsturnat tineră ■

... în perioada respectivă se vor derula lucrări din cadrul Contractului CL3. Alimentația cu apă și servicii de încălzire a gospodăriei țigărești în cadrul proiectului major "Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și gaze în satul în județul Neamț", contract CCJ Nr. 2009/0161/PROG, număr de înregistrare în SMS - CMS 17765 - Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune.

Ziua Liceului Vasile Conta

■ liceul țigărețean a organizat activități festive cu prilejul împlinirii a 15 ani de la înființare

... în perioada respectivă se vor derula lucrări din cadrul Contractului CL3. Alimentația cu apă și servicii de încălzire a gospodăriei țigărești în cadrul proiectului major "Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și gaze în satul în județul Neamț", contract CCJ Nr. 2009/0161/PROG, număr de înregistrare în SMS - CMS 17765 - Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune.

ANUNȚ ÎNTRERUPERE FORNIZARE APA

Compania Județeană APA SERV SA anunță întreruperea furnizării apei potabile, luni, 17.11.2014, între orele 22:00 - 04:00, în orașul Târgu Neamț și cartierul Homsulești Noi și Băbești.

În perioada respectivă se vor derula lucrări din cadrul Contractului CL3. Alimentația cu apă și servicii de încălzire a gospodăriei țigărești în cadrul proiectului major "Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și gaze în satul în județul Neamț", contract CCJ Nr. 2009/0161/PROG, număr de înregistrare în SMS - CMS 17765 - Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune.

Măsurăm pentru înțelegerea tuturor utilizatorilor serviciilor de apă și de încălzire electrice de întrerupere furnizării apei potabile.

Apa Serv
Compania Județeană APA SERV S.A.
Str. Ștefan cel Mare, nr. 10, județul Neamț, România
Pentru mai multe informații: Alina Petrică, Serviciu Publicitate

Profil pedagogic la Liceul Vasile Conta

■ unitatea de învățământ țigărețean are un profil nou, cu specializarea învățare-educatoare ■ pe 26 și 27 mai se vor face înscrieri pentru probele de aptitudini ■

Zamona ANE

Liceul Vasile Conta din Târgu Neamț vine cu o ofertă nouă pentru tinerii absolvenți de gimnaziu din zonă. Directorul școlii, Karca Crăciun, a anunțat că odată cu anul școlar începe proiectul de dezvoltare a liceului. Acesta este primul pas în realizarea proiectului de dezvoltare a liceului. Este pentru prima dată când elevii pot urma cursurile liceului în cadrul liceului. Cei interesați trebuie să treacă mai întâi de probele de aptitudini. Programul de studii de admitere compozițional. Astfel, în zilele de 26 și 27 mai se vor face înscrierile pentru probele de aptitudini (matematică, fizică și chimie). Valoarea la înscrieri va fi de 100 lei.

Premiera la Târgu Neamț. Clasă cu profil pedagogic la "Vasile Conta"

Calendarul desfășurării probele de aptitudini

... în perioada respectivă se vor derula lucrări din cadrul Contractului CL3. Alimentația cu apă și servicii de încălzire a gospodăriei țigărești în cadrul proiectului major "Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și gaze în satul în județul Neamț", contract CCJ Nr. 2009/0161/PROG, număr de înregistrare în SMS - CMS 17765 - Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune.

Pregătiri pentru Ziua Liceului Vasile Conta

■ sărbătoarea va fi marcată vineri, 14 noiembrie, printr-un spectacol festiv, diverse expoziții și Balul Bobocilor ■

Zamona ANE

Liceul Vasile Conta din Târgu Neamț pregătește sărbătorile de Ziua Liceului Vasile Conta. Vineri, 14 noiembrie, va avea loc un spectacol festiv, urmat de expoziții și Balul Bobocilor. Liceul va fi deschis pentru toți elevii din zonă. Este pentru prima dată când liceul este deschis pentru toți elevii din zonă. Este pentru prima dată când liceul este deschis pentru toți elevii din zonă.

Ceahlăul

Liceul Vasile Conta, la cea aniversară

... în perioada respectivă se vor derula lucrări din cadrul Contractului CL3. Alimentația cu apă și servicii de încălzire a gospodăriei țigărești în cadrul proiectului major "Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și gaze în satul în județul Neamț", contract CCJ Nr. 2009/0161/PROG, număr de înregistrare în SMS - CMS 17765 - Proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune.

Cuprins

Cuvânt-înainte	1
Zilele Liceului „Vasile Conta”. La 17 ani	1
Proiectul educativ „Din inimă pentru un zâmbet”	2
Din culisele Balului Bobocilor 2014.....	4
(B)Interviu	6
„Vasile Conta”, la Parlamentul European	9
Interviu cu Florinela-Elena Alucăi	11
Concursul Național de Matematică Aplicată „Adolf Haimovici” - faza națională	14
Shoah! Nu uita!	15
Un măr delicios, un copil sănătos.....	17
Participarea la Târgul firmelor de exercițiu - o experiență unică	19
FE Flora SRL	20
Fii și tu chimist!.....	21
Tânărul din Petrodava.....	23
„Zilele Sfântului Paisie de la Neamț” - ediția I	24
Sfântul Paisie de la Neamț	25
Vizită pe ținuturi maramureșene.....	26
Activ Parc – supradoză de adrenalină.....	27
Aripi pentru suflete	28
La teatru.....	29
Despre <i>ens</i> sau arta smulgerii actului	31
De la vorbe, la fapte	33
De ce ne place să citim.....	35
Scurtă pledoarie pentru lectură.....	36
Despre adolescență	37
Despre adolescență sau despre mine însămi.....	38
Poezia, un tărâm al necunoscutului	39
Primul meu drum la Agapia	40
Începutul iernii.....	41
Peisajul iernii	42
Despre filmele cu supereroi, în alte feluri.....	42
Liceul „Vasile Conta”, în presă	44

Redacția

Apare sub egida Editurii „Egal” Bacău, Tel.- fax 0234519803

ISSN: 2069-5764

Coeditor: Liceul „Vasile Conta” Târgu-Neamț

Adresa redacției:

Str. Radu Teoharie, nr. 3, Tel. 0233/791228

E-mail: revistaconteaza@yahoo.com

Colectivul de redacție:

Redactor-șef: Alexandra Armanu, clasa a IX-a B

Redactori: Bianca-Elena Urzică, Maria-Magdalena Gavriloaia, Florinela-Elena Alucăi, Bianca Aștefăniei, Ana-Maria Țirdea, Irina Sceaștilivaia, Larisa-Georgiana Irina, Ana-Maria Alucăi, Valetina Popa, Sebastian Olaru, Bianca Trifan, Gabriela Mosii, Maria-Alexandra Chihai, Lucina Cojocaru, Alexandra Pintilie, Diana Murariu, Maria Apostol, Alexandru Alui-Ion, Elena Resmeriță, Ionuț Petrariu, Ionela Iacoboiaia, Adelina Anița Ioana, Andreea Vicol, Viorela-Georgiana Bordianu, Ana-Bianca Vleangă

Coordonatori: Karina Cojocariu, Gheorghe Ghiocel, Constantin Popa, Ioan-Romeo Roman, Ioan Fărnuș, Emanuel Bălan, Andreea Adam, Emilia Cojocaru, Monica Asofiei, Oana Filip, Maria Moisiu, Cornel Miclescu, Daniela Cristea

Culegere text și tehnoredactare:

Ioan Fărnuș, Emanuel Bălan

Corectura:

Mariana Bistriceanu

Coperta 1 – Natura – Iosif Haider

Coperta 4 – Târgu-Neamț, mai ieri

(Colecția D. I. Grumăzescu)

Grupul „România corectă” al Facultății de Litere-Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău (coord. conf. univ. dr. Ioan Dănilă)

Prepress:

Mariana Bistriceanu

Coperta 1 – Natura – Iosif Haider

Coperta 4 – Târgu-Neamț, mai ieri

(Colecția D. I. Grumăzescu)

În conformitate cu prevederile art. 206 CP, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.

„Târgu-Neamț, mai ieri”
(Colecția D. I. Grumăzescu)

ISSN2069-5764